

กรมเจ้าท่า

1996 PROTOCOL TO THE CONVENTION ON
THE PREVENTION OF MARINE POLLUTION
BY DUMPING OF WASTES AND
OTHER MATTER, 1972
(LONDON PROTOCOL 1996)

พิธีสาร ค.ศ. ๑๙๙๖ ของอนุสัญญาว่าด้วยการป้องกัน
มลภาวะทางทะเลเนื่องจากการทิ้งวัสดุเหลือใช้
และวัสดุอย่างอื่น ค.ศ. ๑๙๗๒
(พิธีสารลอนดอน ค.ศ. 1996)

Marine Department
June 2020

กรมเจ้าท่า
มิถุนายน ๒๕๖๓

1996 PROTOCOL TO THE CONVENTION ON THE PREVENTION
OF MARINE POLLUTION BY DUMPING OF WASTES AND
OTHER MATTER, 1972 (LONDON 1996)

THE CONTRACTING PARTIES TO THIS PROTOCOL,

STRESSING the need to protect the marine environment and to promote the sustainable use and conservation of marine resources,

NOTING in this regard the achievements within the framework of the Convention on the Prevention of Marine Pollution by Dumping of Wastes and Other Matter, 1972 and especially the evolution towards approaches based on precaution and prevention,

NOTING FURTHER the contribution in this regard by complementary regional and national instruments which aim to protect the marine environment and which take account of specific circumstances and needs of those regions and States,

พิธีสาร ค.ศ. ๑๙๙๖ ของอนุสัญญาว่าด้วยการป้องกันมลภาวะทางทะเล
เนื่องจากการทิ้งวัสดุเหลือใช้และวัสดุอย่างอื่น ค.ศ. ๑๙๗๒
(พิธีสารลอนดอน ๑๙๙๖)

รัฐภาคีแห่งอนุสัญญานี้

เน้นย้ำถึงความจำเป็นในการปกป้องสิ่งแวดล้อมทางทะเลและส่งเสริมการใช้และการอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน

รับทราบถึงความสำเร็จภายใต้กรอบของอนุสัญญาว่าด้วยการป้องกันมลภาวะทางทะเลเนื่องจากการทิ้งวัสดุเหลือใช้และวัสดุอย่างอื่น ค.ศ. ๑๙๗๒ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาให้เป็นไปตามแนวทางที่อยู่บนพื้นฐานของการระมัดระวังและการป้องกัน

รับทราบเพิ่มเติม ถึงการมีส่วนร่วมในเรื่องนี้โดยมีเครื่องมือเสริมในระดับภูมิภาคและระดับชาติ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อปกป้องสิ่งแวดล้อมทางทะเลและได้คำนึงถึงสถานการณ์โดยเฉพาะ และความจำเป็นของภูมิภาคและรัฐเหล่านั้น

REAFFIRMING the value of a global approach to these matters and in particular the importance of continuing co-operation and collaboration between Contracting Parties in implementing the Convention and the Protocol,

RECOGNIZING that it may be desirable to adopt, on a national or regional level, more stringent measures with respect to prevention and elimination of pollution of the marine environment from dumping at sea than are provided for in international conventions or other types of agreements with a global scope,

TAKING INTO ACCOUNT relevant international agreements and actions, especially the United Nations Convention on the Law of the Sea, 1982, the Rio Declaration on Environment and Development and Agenda 21,

RECOGNIZING ALSO the interests and capacities of developing States and in particular small island developing States,

ยืนยันทันถึงคุณค่าของแนวทางระดับโลกต่อเรื่องเหล่านี้ และ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความสำคัญของความร่วมมืออย่างต่อเนื่อง และการประสานงานระหว่างรัฐภาคีในการอนุวัติการอนุสัญญาและพิธีสาร

ตระหนักว่า เป็นสิ่งที่พึงปรารถนาที่จะนำมาตรการเกี่ยวกับการป้องกันและการกำจัดมลภาวะของสิ่งแวดล้อมทางทะเลจากการทิ้งในทะเล ที่มีความเข้มงวดมากกว่ามาตรการตามที่กำหนดไว้ในอนุสัญญาระหว่างประเทศหรือความตกลงประเภทอื่นที่ครอบคลุมในระดับโลกมาปรับใช้ใน ระดับชาติหรือระดับภูมิภาค

คำนึงถึงความตกลงระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องและการดำเนินการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. ๑๙๘๒ และปฏิญญาริโอว่าด้วยสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาและแผนปฏิบัติการที่ ๒๑

ตระหนักเพิ่มเติม ถึงผลประโยชน์และความสามารถของประเทศที่กำลังพัฒนาและโดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศที่กำลังพัฒนาที่เป็นหมู่เกาะขนาดเล็ก

BEING CONVINCED that further international action to prevent, reduce and where practicable eliminate pollution of the sea caused by dumping can and must be taken without delay to protect and preserve the marine environment and to manage human activities in such a manner that the marine ecosystem will continue to sustain the legitimate uses of the sea and will continue to meet the needs of present and future generations,

HAVE AGREED as follow

ARTICLE 1

For the purposes of this Protocol:

- 1 "Convention" means the Convention on the Prevention of Marine Pollution by Dumping of Wastes and Other Matter, 1972, as amended.
- 2 "Organization" means the International Maritime Organization.
- 3 "Secretary-General" means the Secretary-General of the Organization.

เชื่อมั่นว่า การดำเนินกิจกรรมระหว่างประเทศที่เพิ่มขึ้น เพื่อป้องกัน ลด และกำจัดมลภาวะทางทะเลอันเกิดจากการทิ้งในทะเล ซึ่งต้องดำเนินการโดยไม่มี ความชักช้าเพื่อปกป้องและรักษาสิ่งแวดล้อมทาง ทะเล และบริหารจัดการกิจกรรมของมนุษย์ในลักษณะที่จะทำให้ระบบ นิเวศทางทะเลยังคงความยั่งยืน เพื่อสนับสนุนการใช้ประโยชน์จากทะเล อย่างชอบธรรมและสามารถดำเนินการต่อไปเพื่อตอบสนองต่อความ ต้องการของคนในยุคปัจจุบันและในอนาคต

ได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

ข้อ ๑

คำนิยาม

ตามวัตถุประสงค์ของพิธีสารนี้

- ๑ “อนุสัญญา” หมายถึง อนุสัญญาว่าด้วยการป้องกันมลภาวะทาง ทะเลเนื่องจากการทิ้งวัสดุเหลือใช้และวัสดุอย่างอื่น ค.ศ. ๑๙๗๒ ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม
- ๒ “องค์การ” หมายถึง องค์การทางทะเลระหว่างประเทศ
- ๓ “เลขาธิการ” หมายถึง เลขาธิการขององค์การ

4 .1 "Dumping" means:

.1 any deliberate disposal into the sea of wastes or other matter from vessels, aircraft, platforms or other man-made structures at sea;

.2 any deliberate disposal into the sea of vessels, aircraft, platforms or other man-made structures at sea;

.3 any storage of wastes or other matter in the seabed and the subsoil thereof from vessels, aircraft, platforms or other man-made structures at sea; and

.4 any abandonment or toppling at site of platforms or other man-made structures at sea, for the sole purpose of deliberate disposal.

.2 "Dumping" does not include:

.1 the disposal into the sea of wastes or other matter incidental to, or derived from the normal operations of vessels, aircraft, platforms or other man-made structures at sea and their equipment, other than wastes or other matter transported by or to vessels, aircraft, platforms or other man-made structures at sea, operating for the purpose of disposal of such matter or derived from the treatment of such wastes or other matter on such vessels, aircraft, platforms or other man-made structures;

๔ .๑ “การทิ้ง” หมายถึง

.๑ การทิ้งอย่างจงใจลงในทะเลซึ่งวัสดุเหลือใช้หรือวัสดุอื่น ๆ จากเรือ อากาศยาน แท่นลอยน้ำ หรือโครงสร้างอื่นที่มนุษย์สร้างขึ้นในทะเล

.๒ การทิ้งอย่างจงใจลงในทะเลของเรือ อากาศยาน แท่นลอยน้ำ หรือโครงสร้างอื่นที่มนุษย์สร้างขึ้นในทะเล

.๓ การเก็บวัสดุเหลือใช้หรือวัสดุอย่างอื่นใต้ทะเลและดินใต้ผิวดินท้องทะเลจากเรือ อากาศยาน แท่นลอยน้ำ หรือโครงสร้างอื่นที่มนุษย์สร้างขึ้นในทะเล และ

.๔ การละทิ้งหรือการรื้อถอน ณ แท่นลอยน้ำ หรือโครงสร้างอื่นที่มนุษย์สร้างขึ้นในทะเล เพื่อจุดประสงค์ในการทิ้งโดยจงใจ

.๒ “การทิ้ง” ไม่รวมถึง

.๑ การทิ้งลงในทะเลซึ่งวัสดุเหลือใช้หรือวัสดุอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องหรือเกิดจากการปฏิบัติงานตามปกติของเรือ อากาศยาน แท่นลอยน้ำ หรือโครงสร้างอื่นที่มนุษย์สร้างขึ้นในทะเลและอุปกรณ์ นอกเหนือจากวัสดุเหลือใช้หรือวัสดุอื่นๆ ที่ขนย้ายโดยหรือขนส่งไปยังเรือ อากาศยาน แท่นลอยน้ำ หรือโครงสร้างอื่นที่มนุษย์สร้างขึ้นในทะเล ซึ่งปฏิบัติการเพื่อวัตถุประสงค์ที่จะทิ้งวัสดุดังกล่าวหรือเกิดจากการบำบัดวัสดุเหลือใช้หรือวัสดุอื่นๆ บนเรือ อากาศยาน แท่นลอยน้ำ หรือโครงสร้างอื่นที่มนุษย์สร้างขึ้น

.2 placement of matter for a purpose other than the mere disposal thereof, provided that such placement is not contrary to the aims of this Protocol; and

.3 notwithstanding paragraph 4.1.4, abandonment in the sea of matter (e.g., cables, pipelines and marine research devices) placed for a purpose other than the mere disposal thereof.

.3 The disposal or storage of wastes or other matter directly arising from, or related to the exploration, exploitation and associated off-shore processing of seabed mineral resources is not covered by the provisions of this Protocol.

5 .1 "Incineration at sea" means the combustion on board a vessel, platform or other man-made structure at sea of wastes or other matter for the purpose of their deliberate disposal by thermal destruction

.2 "Incineration at sea" does not include the incineration of wastes or other matter on board a vessel, platform, or other man-made structure at sea if such wastes or other matter were generated during the normal operation of that vessel, platform or other man-made structure at sea.

.๒ การจัดวางวัสดุเพื่อวัตถุประสงค์อื่นนอกเหนือไปจากการทิ้ง
เท่านั้น โดยการจัดวางดังกล่าวไม่ขัดแย้งกับความมุ่งประสงค์ของพิธีสารนี้
และ

.๓ ไม่ว่าข้อ ๔.๑.๔ จะบัญญัติเป็นประการใด การละทิ้งของวัสดุ
ลงในทะเล (เช่น สายเคเบิล ท่อ และอุปกรณ์วิจัยทางทะเล) เพื่อวัตถุประสงค์
อื่นที่มีใช้การนำไปทิ้งอย่างเดียวกัน

.๓ การทิ้งหรือการเก็บวัสดุเหลือใช้หรือวัสดุอื่นๆ ที่เกิดขึ้นโดยตรง
หรือที่เกี่ยวข้องกับการสำรวจ การใช้ประโยชน์ และกระบวนการที่เกี่ยวข้อง
กับการผลิตทรัพยากรแร่ใต้ทะเล จะไม่อยู่ภายใต้บทบัญญัติของพิธีสาร
ฉบับนี้

๕ .๑ “การเผาในทะเล” หมายถึง การกำจัดวัสดุเหลือใช้หรือวัสดุ
อย่างอื่นบนเรือ แแท่นขุดเจาะ หรือโครงสร้างอื่นที่มนุษย์สร้างขึ้นในทะเล
โดยการเผาไหม้ด้วยความร้อน เพื่อวัตถุประสงค์ในการทิ้งอย่างจงใจ

.๒ “การเผาในทะเล” ไม่รวมถึง การเผาวัสดุเหลือใช้หรือวัสดุอย่าง
อื่นที่เกิดขึ้นบนเรือ อากาศยาน แแท่นขุดเจาะ หรือโครงสร้างอื่นที่มนุษย์
สร้างขึ้นในทะเล หากว่าวัสดุเหลือใช้หรือวัสดุอย่างอื่นดังกล่าวเกิดขึ้น
ระหว่างการดำเนินงานตามปกติของเรือ อากาศยาน แแท่นลอยน้ำ หรือ
โครงสร้างอื่นที่มนุษย์สร้างขึ้นในทะเล

6 "Vessels and aircraft" means waterborne or airborne craft of any type whatsoever. This expression includes air-cushioned craft and floating craft, whether self-propelled or not.

7 "Sea" means all marine waters other than the internal waters of States, as well as the seabed and the subsoil thereof; it does not include sub-seabed repositories accessed only from land.

8 "Wastes or other matter" means material and substance of any kind, form or description.

9 "Permit" means permission granted in advance and in accordance with relevant measures adopted pursuant to article 4.1.2 or 8.2.

10 "Pollution" means the introduction, directly or indirectly, by human activity, of wastes or other matter into the sea which results or is likely to result in such deleterious effects as harm to living resources and marine ecosystems, hazards to human health, hindrance to marine activities, including fishing and other legitimate uses of the sea, impairment of quality for use of sea water and reduction of amenities.

๖ “เรือและอากาศยาน” หมายถึง ยานที่ลอยน้ำหรือลอยในอากาศทุกประเภท รวมถึงยานเบาอากาศและยานลอยน้ำ ไม่ว่าจะขับเคลื่อนเองได้หรือไม่

๗ “ทะเล” หมายถึง เขตน้ำทะเลทั้งหมด นอกเหนือจากน่านน้ำภายในของรัฐ รวมถึงพื้นดินท้องทะเลและดินของพื้นดินใต้ผิวดินท้องทะเล โดยไม่รวมถึงแหล่งใต้พื้นดินท้องทะเลที่เข้าถึงได้จากแผ่นดินเท่านั้น

๘ “วัสดุเหลือใช้หรือวัสดุอื่น” หมายถึง วัสดุหรือสสารทุกประเภททุกรูปแบบ หรือทุกลักษณะ

๙ “ใบอนุญาต” หมายถึง การอนุญาตที่ได้รับล่วงหน้าและเป็นไปตามมาตรการที่เกี่ยวข้องที่บัญญัติ ตามข้อ ๔.๑.๒ หรือ ข้อ ๘.๒

๑๐ “มลภาวะ” หมายถึง การนำวัสดุเหลือใช้หรือวัสดุอย่างอื่นลงสู่ทะเลโดยกิจกรรมของมนุษย์ ทั้งโดยทางตรงและทางอ้อม ซึ่งทำให้เกิด หรือมีแนวโน้มเกิดผลกระทบที่เป็นอันตรายต่อทรัพยากรที่มีชีวิตและระบบนิเวศทางทะเล เป็นอันตรายต่อสุขภาพมนุษย์ เป็นอุปสรรคต่อกิจกรรมทางทะเล รวมถึงการประมงและการใช้ทะเลด้านอื่นอย่างชอบธรรม การลดคุณภาพและลดความสะดวกในการใช้น้ำทะเล

ARTICLE 2

OBJECTIVES

Contracting Parties shall individually and collectively protect and preserve the marine environment from all sources of pollution and take effective measures, according to their scientific, technical and economic capabilities, to prevent, reduce and where practicable eliminate pollution caused by dumping or incineration at sea of wastes or other matter. Where appropriate, they shall harmonize their policies in this regard.

ARTICLE 3

GENERAL OBLIGATIONS

1 In implementing this Protocol, Contracting Parties shall apply a precautionary approach to environmental protection from dumping of wastes or other matter whereby appropriate preventative measures are taken when there is reason to believe that wastes or other matter introduced into the marine environment are likely to cause harm even when there is no conclusive evidence to prove a causal relation between inputs and their effects.

ข้อ ๒ วัตถุประสงค์

รัฐภาคีจะดำเนินการแต่ละฝ่ายและร่วมกันปกป้องและรักษาสภาพแวดล้อมทางทะเลจากแหล่งกำเนิดมลภาวะทางทะเลทั้งปวงและจะดำเนินมาตรการที่มีประสิทธิภาพ โดยสอดคล้องกับหลักการทางวิทยาศาสตร์ ทางเทคนิค และความสามารถทางเศรษฐกิจ เพื่อป้องกัน ลด และกำจัดมลภาวะเท่าที่เป็นไปได้ที่เกิดจากการทิ้งหรือการเผาของวัสดุเหลือใช้หรือวัสดุอย่างอื่นในทะเล ทั้งนี้ รัฐภาคีจะประสานนโยบายในเรื่องดังกล่าว ตามความเหมาะสม

ข้อ ๓ พันธกรณีทั่วไป

๑ ในการอนุวัติการตามพิธีสารนี้ รัฐภาคีจะยึดหลักแนวทางการใช้ความระมัดระวังต่อการปกป้องสิ่งแวดล้อมจากการทิ้งวัสดุเหลือใช้หรือวัสดุอย่างอื่น โดยจะดำเนินมาตรการป้องกันที่เหมาะสมเมื่อมีเหตุให้เชื่อได้ว่าวัสดุเหลือใช้หรือวัสดุอย่างอื่นที่ถูกทิ้งลงสู่สิ่งแวดล้อมทางทะเลอาจจะเป็นอันตราย ถึงแม้ว่าจะไม่มีหลักฐานที่แน่ชัดที่พิสูจน์ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุและผลกระทบได้

2 Taking into account the approach that the polluter should, in principle, bear the cost of pollution, each Contracting Party shall endeavour to promote practices whereby those it has authorized to engage in dumping or incineration at sea bear the cost of meeting the pollution prevention and control requirements for the authorized activities, having due regard to the public interest.

3 In implementing the provisions of this Protocol, Contracting Parties shall act so as not to transfer, directly or indirectly, damage or likelihood of damage from one part of the environment to another or transform one type of pollution into another.

4 No provision of this Protocol shall be interpreted as preventing Contracting Parties from taking, individually or jointly, more stringent measures in accordance with international law with respect to the prevention, reduction and where practicable elimination of pollution.

ARTICLE 4

DUMPING OF WASTES OR OTHER MATTER

1 .1 Contracting Parties shall prohibit the dumping of any wastes or other matter with the exception of those listed in Annex 1.

๒ โดยคำนึงถึงแนวคิดหลักการที่ว่า ผู้ก่อมลภาวะต้องรับผิดชอบ ค่าใช้จ่ายจากมลภาวะที่เกิดขึ้น รัฐภาคีแต่ละฝ่ายจะพยายามส่งเสริม แนวทางปฏิบัติที่ว่า ผู้ซึ่งได้รับอนุญาตให้ดำเนินการทิ้งหรือเผาในทะเล ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการป้องกันมลภาวะและมีข้อกำหนด ในการควบคุมกิจกรรมที่ได้รับอนุญาต โดยคำนึงถึงผลประโยชน์สาธารณะ

๓ ในการอนุวัติการบทบัญญัติของพิธีสารนี้ รัฐภาคีจะต้องไม่กระทำการที่เป็นการถ่ายโอนความเสียหาย หรือโอกาสของความเสียหายที่อาจ เกิดขึ้นจากสภาพแวดล้อมหนึ่งไปยังอีกแห่งหนึ่ง หรือเปลี่ยนแปลงมลภาวะ ประเภทหนึ่งไปเป็นอีกประเภทหนึ่ง ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม

๔ ไม่มีบทบัญญัติใดในพิธีสารนี้ซึ่งตีความโดยห้ามรัฐภาคีดำเนินการ โดยลำพังหรือร่วมกันในการออกมาตรการที่มีความเข้มงวดมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องตามกฎหมายระหว่างประเทศในส่วนที่เกี่ยวกับการป้องกัน ลด และกำจัดมลภาวะของรัฐภาคีเท่าที่สามารถกระทำได้

ข้อ ๔

การทิ้งวัสดุเหลือใช้หรือวัสดุอย่างอื่น

- ๑ .๑ รัฐภาคีจะห้ามการทิ้งวัสดุเหลือใช้หรือวัสดุอย่างอื่น โดยมี ข้อยกเว้นกำหนดไว้ในภาคผนวก ๑

.2 The dumping of wastes or other matter listed in Annex 1 shall require a permit. Contracting Parties shall adopt administrative or legislative measures to ensure that issuance of permits and permit conditions comply with provisions of Annex 2. Particular attention shall be paid to opportunities to avoid dumping in favour of environmentally preferable alternatives.

2 No provision of this Protocol shall be interpreted as preventing a Contracting Party from prohibiting, insofar as that Contracting Party is concerned, the dumping of wastes or other matter mentioned in Annex 1. That Contracting Party shall notify the Organization of such measures.

ARTICLE 5

INCINERATION AT SEA

Contracting Parties shall prohibit incineration at sea of wastes or other matter.

ARTICLE 6

EXPORT OF WASTES OR OTHER MATTER

Contracting Parties shall not allow the export of wastes or other matter to other countries for dumping or incineration at sea.

๒ การทิ้งวัสดุเหลือใช้หรือวัสดุอย่างอื่นในภาคผนวก ๑ จะต้องมี การขออนุญาตทิ้ง โดยรัฐภาคีจะนำมาตรการทางปกครองหรือทางกฎหมาย มาปรับใช้เพื่อรับรองว่าการออกใบอนุญาตและเงื่อนไขแนบท้ายใบอนุญาต สอดคล้องกับบทบัญญัติในภาคผนวก ๒ ทั้งนี้ ควรพิจารณาเป็นพิเศษต่อ โอกาสที่สามารถหลีกเลี่ยงการทิ้งและหันมาใช้ทางเลือกอื่นที่เป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม

๒ ไม่มีบทบัญญัติใดในพิธีสารนี้ที่จะถูกตีความขัดขวางไม่ให้รัฐภาคี ห้ามการทิ้งวัสดุเหลือใช้หรือวัสดุอย่างอื่นที่กล่าวถึงในภาคผนวก ๑ ทั้งนี้ รัฐภาคีนั้นจะต้องแจ้งมาตรการดังกล่าวที่เกี่ยวข้องให้องค์การทราบ

ข้อ ๕

การเผาในทะเล

รัฐภาคีจะต้องห้ามการเผาวัสดุเหลือใช้หรือวัสดุอย่างอื่นในทะเล

ข้อ ๖

การส่งออกวัสดุเหลือใช้หรือวัสดุอย่างอื่น

รัฐภาคีจะไม่อนุญาตให้ส่งออกวัสดุเหลือใช้หรือวัสดุอย่างอื่นเพื่อการทิ้ง หรือการเผาในทะเลไปยังประเทศอื่น

ARTICLE 7

INTERNAL WATERS

1 Notwithstanding any other provision of this Protocol, this Protocol shall relate to internal waters only to the extent provided for in paragraphs 2 and 3.

2 Each Contracting Party shall at its discretion either apply the provisions of this Protocol or adopt other effective permitting and regulatory measures to control the deliberate disposal of wastes or other matter in marine internal waters where such disposal would be "dumping" or "incineration at sea" within the meaning of article 1, if conducted at sea.

3 Each Contracting Party should provide the Organization with information on legislation and institutional mechanisms regarding implementation, compliance and enforcement in marine internal waters. Contracting Parties should also use their best efforts to provide on voluntary basis summary reports on the type and nature of the materials dumped in marine internal waters.

ข้อ ๗ น่านน้ำภายใน

๑ ไม่ว่าบทบัญญัติอื่นของพิธีสารนี้จะบัญญัติเป็นประการใด พิธีสารนี้จะเกี่ยวข้องกับน่านน้ำภายในเฉพาะในขอบเขตที่กำหนดไว้ในวรรค ๒ และ ๓

๒ แต่ละรัฐภาคีจะใช้ดุลพินิจในการบังคับใช้บทบัญญัติในพิธีสารนี้หรือนำมาตรการอย่างอื่นที่มีประสิทธิภาพในการอนุญาตและออกกฎเกณฑ์ควบคุมการทิ้งวัสดุเหลือใช้หรือวัสดุอย่างอื่นอย่างจริงจังในน่านน้ำภายใน ซึ่งการกำจัดดังกล่าวหากได้กระทำขึ้นในทะเลจะเป็น “การทิ้ง” หรือ “การเผาในทะเล” ภายใต้คำนิยามจำกัดความตามข้อ ๑

๓ รัฐภาคีแต่ละฝ่ายควรจัดทำข้อมูลเกี่ยวกับกฎหมายและกลไกของสถาบันเรื่องการอนุวัติการ การปฏิบัติตาม และการบังคับใช้กฎหมายและมาตรการในน่านน้ำภายใน ทั้งนี้ รัฐภาคีควรใช้ความพยายามอย่างดีที่สุดในการจัดทำรายงานสรุปภาคสมัครใจเรื่องประเภทและลักษณะของวัสดุที่ถูกนำไปทิ้งในน่านน้ำภายใน

ARTICLE 8
EXCEPTIONS

1 The provisions of articles 4.1 and 5 shall not apply when it is necessary to secure the safety of human life or of vessels, aircraft, platforms or other man-made structures at sea in cases of force majeure caused by stress of weather, or in any case which constitutes a danger to human life or a real threat to vessels, aircraft, platforms or other man-made structures at sea, if dumping or incineration at sea appears to be the only way of averting the threat and if there is every probability that the damage consequent upon such dumping or incineration at sea will be less than would otherwise occur. Such dumping or incineration at sea shall be conducted so as to minimize the likelihood of damage to human or marine life and shall be reported forthwith to the Organization.

ข้อ ๘ ข้อยกเว้น

๑ บทบัญญัติในข้อ ๔.๑ และ ๕ จะไม่ใช่บังคับในกรณีมีความจำเป็นต้องรักษาความปลอดภัยในชีวิตมนุษย์หรือความปลอดภัยของเรือ อากาศยาน แทนลอยน้ำ หรือโครงสร้างอื่นที่มนุษย์สร้างขึ้นในทะเล ในกรณีมีเหตุสุดวิสัยที่เกิดจากความแปรปรวนของสภาพอากาศ หรือมีกรณีใดๆ ที่ทำให้เกิดอันตรายต่อชีวิตมนุษย์ หรืออันตรายอย่างแท้จริงต่อเรือ อากาศยาน แทนลอยน้ำ หรือโครงสร้างอื่นที่มนุษย์สร้างขึ้นในทะเล ซึ่งหากการทิ้งหรือการเผาในทะเลเป็นเพียงหนทางเดียวที่จะหลีกเลี่ยงภัยคุกคาม และมีความเป็นไปได้ที่จะเกิดความเสียหายจากการทิ้งหรือการเผาในทะเลน้อยกว่ากรณีไม่ได้ทำการทิ้งหรือการเผาในทะเลดังกล่าว โดยการทิ้งหรือการเผาในทะเลนั้นจะต้องกระทำในลักษณะที่เป็นการลดโอกาสเกิดความเสียหายต่อชีวิตมนุษย์หรือสิ่งมีชีวิตในทะเลและจะต้องรายงานให้องค์การทราบในทันทีทันใด

2 A Contracting Party may issue a permit as an exception to articles 4.1 and 5, in emergencies posing an unacceptable threat to human health, safety, or the marine environment and admitting of no other feasible solution. Before doing so the Contracting Party shall consult any other country or countries that are likely to be affected and the Organization which, after consulting other Contracting Parties, and competent international organizations as appropriate, shall, in accordance with article 18.6 promptly recommend to the Contracting Party the most appropriate procedures to adopt. The Contracting Party shall follow these recommendations to the maximum extent feasible consistent with the time within which action must be taken and with the general obligation to avoid damage to the marine environment and shall inform the Organization of the action it takes. The Contracting Parties pledge themselves to assist one another in such situations.

3 Any Contracting Party may waive its rights under paragraph 2 at the time of, or subsequent to ratification of, or accession to this Protocol.

๒ รัฐภาคีอาจออกใบอนุญาตเป็นข้อยกเว้นต่อข้อ ๔.๑ และ ข้อ ๕ ในกรณีฉุกเฉินที่มีความเสี่ยงที่ไม่สามารถยอมรับได้ต่อสุขภาพของมนุษย์ ความปลอดภัย หรือสภาพแวดล้อมทางทะเล และไม่มีวิธีการแก้ปัญหาอื่นที่เป็นไปได้ โดยก่อนการดำเนินการดังกล่าว ให้รัฐภาคีหารือกับประเทศที่อาจจะได้รับผลกระทบจากมาตรการดังกล่าวและองค์การ ซึ่งภายหลังจากการหารือกับรัฐภาคีอื่นและองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจตามความเหมาะสมจะมีข้อเสนอแนะต่อรัฐภาคีถึงวิธีปฏิบัติที่เหมาะสมที่สุดตามข้อ ๑๘.๑.๖ โดยรัฐภาคีดังกล่าวจะต้องปฏิบัติตามข้อเสนอแนะนี้เท่าที่เป็นไปได้ โดยสอดคล้องกับเวลาที่จะต้องดำเนินการและพันธกรณีทั่วไป เพื่อหลีกเลี่ยงความเสียหายของสิ่งแวดล้อมทางทะเล และจะต้องแจ้งให้องค์การทราบถึงมาตรการที่ได้ดำเนินการไป ทั้งนี้ รัฐภาคีให้คำมั่นที่จะให้การช่วยเหลือซึ่งกันและกันในสถานการณ์ดังกล่าว

๓ รัฐภาคีใดๆ อาจสละสิทธิตามมาตรา ๒ ตั้งแต่ในเวลาที่ได้ให้สัตยาบันหรือภาคยานุวัติพิธีสารนี้

ARTICLE 9

ISSUANCE OF PERMITS AND REPORTING

1 Each Contracting Party shall designate an appropriate authority or authorities to:

.1 issue permits in accordance with this Protocol;

.2 keep records of the nature and quantities of all wastes or other matter for which dumping permits have been issued and where practicable the quantities actually dumped and the location, time and method of dumping; and

.3 monitor individually, or in collaboration with other Contracting Parties and competent international organizations, the condition of the sea for the purposes of this Protocol.

2 The appropriate authority or authorities of a Contracting Party shall issue permits in accordance with this Protocol in respect of wastes or other matter intended for dumping or, as provided for in article 8.2, incineration at sea:

.1 loaded in its territory; and

.2 loaded onto a vessel or aircraft registered in its territory or flying its flag, when the loading occurs in the territory of a State not a Contracting Party to this Protocol.

ข้อ ๙

การออกใบอนุญาตและรายงาน

๑ แต่ละรัฐภาคีจะแต่งตั้งหน่วยงานที่เหมาะสมหน่วยเดียวหรือหลายหน่วยงานเพื่อ

.๑ ออกใบอนุญาตตามพิธีสารนี้

.๒ เก็บบันทึกข้อมูลลักษณะและปริมาณวัสดุเหลือใช้หรือวัสดุอย่างอื่นซึ่งได้มีการออกใบอนุญาตให้ทิ้งได้ และปริมาณที่ได้ทิ้งจริง สถานที่ เวลา และวิธีการทิ้ง เท่าที่สามารถกระทำได้

.๓ ติดตามตรวจสอบสภาพแวดล้อมทางทะเลด้วยตนเอง หรือร่วมมือกับรัฐภาคีอื่น และองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจตามวัตถุประสงค์ของพิธีสารนี้

๒ หน่วยงานที่เหมาะสมเพียงหน่วยงานเดียวหรือหลายหน่วยงานของรัฐภาคีจะออกใบอนุญาตตามพิธีสารนี้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการทิ้งวัสดุเหลือใช้หรือวัสดุอย่างอื่น หรือตามที่ได้ระบุไว้ในข้อ ๘.๒ เรื่องการเผาในทะเล:

.๑ ขนถ่ายในอาณาเขตของตน และ

.๒ ขนถ่ายขึ้นเรือหรืออากาศยานที่ได้จดทะเบียนในอาณาเขตของตนหรือที่ซีกธงของตน เมื่อมีการขนถ่ายเกิดขึ้นในอาณาเขตของรัฐที่ไม่ใช่รัฐภาคีตามพิธีสารนี้

3 In issuing permits, the appropriate authority or authorities shall comply with the requirements of article 4, together with such additional criteria, measures and requirements as they may consider relevant.

4 Each Contracting Party, directly or through a secretariat established under a regional agreement, shall report to the Organization and where appropriate to other Contracting Parties:

.1 the information specified in paragraphs 1.2 and 1.3;

.2 the administrative and legislative measures taken to implement the provisions of this Protocol, including a summary of enforcement measures; and

.3 the effectiveness of the measures referred to in paragraph 4.2 and any problems encountered in their application. The information referred to in paragraphs 1.2 and 1.3 shall be submitted on an annual basis.

The information referred to in paragraphs 4.2 and 4.3 shall be submitted on a regular basis.

5 Reports submitted under paragraphs 4.2 and 4.3 shall be evaluated by an appropriate subsidiary body as determined by the Meeting of Contracting Parties. This body will report its conclusions to an appropriate Meeting or Special Meeting of Contracting Parties.

๓ ในการออกใบอนุญาต หน่วยงานที่เหมาะสมหรือผู้มีอำนาจ จะปฏิบัติตามข้อกำหนดในข้อ ๔ พร้อมกำหนดหลักเกณฑ์ มาตรการ และข้อกำหนดเพิ่มเติมตามที่หน่วยงานเห็นว่ามีเกี่ยวข้อง

๔ แต่ละรัฐภาคีจะรายงานต่อองค์การโดยตรงหรือผ่านสำนักเลขาธิการ ที่ถูกจัดตั้งขึ้นภายใต้ข้อตกลงระดับภูมิภาค และรายงานต่อรัฐภาคีอื่น ตามความเหมาะสม ดังนี้

.๑ ข้อมูลที่ระบุในวรรค ๑.๒ และ ๑.๓

.๒ มาตรการทางปกครองและกฎหมายเพื่ออนุวัติการตาม บทบัญญัติในพิธีสารนี้ รวมถึงชื่อของมาตรการบังคับใช้ และ

.๓ ประสิทธิภาพของมาตรการที่อ้างถึงในวรรค ๔.๒ และปัญหาอื่นใด ที่พบจากการใช้บังคับ ข้อมูลที่ระบุในวรรค ๑.๒ และ ๑.๓ จะต้องจัดส่ง ให้เป็นรายปี

ข้อมูลที่ระบุในวรรค ๔.๒ และ ๔.๓ จะต้องจัดส่งให้เป็นประจำ

๕ รายงานที่ต้องจัดส่งให้ตามวรรค ๔.๒ และ ๔.๓ จะถูกประเมิน โดยหน่วยงานย่อยที่เหมาะสมซึ่งกำหนดโดยที่ประชุมรัฐภาคี ซึ่งหน่วยงานนี้ จะรายงานข้อสรุปต่อที่ประชุมรัฐภาคีหรือที่ประชุมพิเศษรัฐภาคี

ARTICLE 10

APPLICATION AND ENFORCEMENT

1 Each Contracting Party shall apply the measures required to implement this Protocol to all:

.1 vessels and aircraft registered in its territory or flying its flag;

.2 vessels and aircraft loading in its territory the wastes or other matter which are to be dumped or incinerated at sea; and

.3 vessels, aircraft and platforms or other man-made structures believed to be engaged in dumping or incineration at sea in areas within which it is entitled to exercise jurisdiction in accordance with international law.

2 Each Contracting Party shall take appropriate measures in accordance with international law to prevent and if necessary punish acts contrary to the provisions of this Protocol.

3 Contracting Parties agree to co-operate in the development of procedures for the effective application of this Protocol in areas beyond the jurisdiction of any State, including procedures for the reporting of vessels and aircraft observed dumping or incinerating at sea in contravention of this Protocol.

ข้อ ๑๐ การใช้และการบังคับใช้

- ๑ แต่ละรัฐภาคีจะบังคับใช้มาตรการที่จำเป็นเพื่ออนุวัติการพิธีสารแก่
 - .๑ เรือและอากาศยานทุกลำที่จดทะเบียนในอาณาเขตของตนหรือซักรงของตน
 - .๒ เรือและอากาศยานทุกลำที่ขนถ่ายวัสดุเหลือใช้หรือวัสดุอย่างอื่นที่จะทิ้งหรือเผาในทะเลในอาณาเขตของตน และ
 - .๓ เรือ อากาศยานทุกลำ และแท่นลอยน้ำ หรือโครงสร้างอื่นที่มนุษย์สร้างขึ้นที่เชื่อว่ามี การทิ้งหรือเผาในทะเลในอาณาเขตที่รัฐมีสิทธิบังคับใช้กฎหมายในเขตอำนาจตามกฎหมายระหว่างประเทศ
- ๒ แต่ละรัฐภาคีจะใช้มาตรการที่เหมาะสมตามกฎหมายระหว่างประเทศเพื่อป้องกันและในกรณีจำเป็นเพื่อการลงโทษการกระทำที่ขัดต่อบทบัญญัติในพิธีสารนี้
- ๓ รัฐภาคีตกลงที่จะร่วมมือกันในการพัฒนากระบวนการเพื่อการใช้พิธีสารนี้ให้มีประสิทธิภาพ ในบริเวณพื้นที่ที่อยู่นอกเหนือเขตอำนาจของรัฐใด รวมถึงขั้นตอนการรายงานของเรือและอากาศยานที่ถูกเฝ้าสังเกตว่ากำลังทิ้งหรือกำลังเผาในทะเล ซึ่งเป็นการละเมิดพิธีสารนี้

4 This Protocol shall not apply to those vessels and aircraft entitled to sovereign immunity under international law. However, each Contracting Party shall ensure by the adoption of appropriate measures that such vessels and aircraft owned or operated by it act in a manner consistent with the object and purpose of this Protocol and shall inform the Organization accordingly.

5 A State may, at the time it expresses its consent to be bound by this Protocol, or at any time thereafter, declare that it shall apply the provisions of this Protocol to its vessels and aircraft referred to in paragraph 4, recognising that only that State may enforce those provisions against such vessels and aircraft.

ARTICLE 11

COMPLIANCE PROCEDURES

1 No later than two years after the entry into force of this Protocol, the Meeting of Contracting Parties shall establish those procedures and mechanisms necessary to assess and promote compliance with this Protocol. Such procedures and mechanisms shall be developed with a view to allowing for the full and open exchange of information, in a constructive manner.

๔ พิธีสารนี้จะไม่ใช่บังคับกับเรือและอากาศยานที่ได้รับสิทธิคุ้มกัน ภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ อย่างไรก็ตาม แต่ละรัฐภาคีจะต้องรับรองว่าจะใช้มาตรการที่เหมาะสมแก่เรือและอากาศยานดังกล่าวที่รัฐนั้นครอบครองเป็นเจ้าของหรือดำเนินการอยู่ ว่าได้ปฏิบัติตามในลักษณะที่สอดคล้องจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของพิธีสารนี้ และจะต้องแจ้งให้องค์การทราบถึงมาตรการเหล่านั้น

๕ รัฐอาจแสดงเจตนาธรรมเนียมที่จะผูกพันบังคับใช้บทบัญญัติในพิธีสารนี้กับเรือหรืออากาศยานที่อ้างถึงในวรรค ๔ โดยยอมรับว่า รัฐนั้นเพียงรัฐเดียวที่จะบังคับใช้บทบัญญัติในพิธีสารนี้กับเรือหรืออากาศยานดังกล่าว ตั้งแต่เวลาที่รัฐนั้นได้แสดงเจตนาธรรมเนียมที่จะผูกพันตามพิธีสารนี้หรือในเวลาใดก็ตามหลังจากนั้น

ข้อ ๑๑

กระบวนการกำกับดูแลการปฏิบัติตาม

๑ ไม่เกินสองปีภายหลังจากที่พิธีสารนี้มีผลใช้บังคับ ที่ประชุมรัฐภาคีจะจัดตั้งกระบวนการและกลไกที่จำเป็นในการประเมินและส่งเสริมการปฏิบัติตามพิธีสารนี้ โดยกระบวนการและกลไกดังกล่าวจะถูกพัฒนาขึ้นในลักษณะที่เป็นประโยชน์ โดยให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลอย่างเต็มที่และเปิดเผย

2 After full consideration of any information submitted pursuant to this Protocol and any recommendations made through procedures or mechanisms established under paragraph 1, the Meeting of Contracting Parties may offer advice, assistance or co-operation to Contracting Parties and non-Contracting Parties.

ARTICLE 12

REGIONAL CO-OPERATION

In order to further the objectives of this Protocol, Contracting Parties with common interests to protect the marine environment in a given geographical area shall endeavour, taking into account characteristic regional features, to enhance regional co-operation including the conclusion of regional agreements consistent with this Protocol for the prevention, reduction and where practicable elimination of pollution caused by dumping or incineration at sea of wastes or other matter. Contracting Parties shall seek to co-operate with the parties to regional agreements in order to develop harmonized procedures to be followed by Contracting Parties to the different conventions concerned.

๒ ภายหลังจากการพิจารณาข้อมูลใดๆ อย่างเต็มที่ซึ่งได้จัดส่งภายใต้ พิธีสารนี้และข้อแนะนำใดๆ ผ่านขั้นตอน กระบวนการ และกลไกการจัดตั้ง ตามวรรค ๑ ที่ประชุมรัฐภาคีอาจเสนอความเห็น ความช่วยเหลือ หรือ ความร่วมมือให้แก่ประเทศที่เป็นรัฐภาคีและประเทศที่ไม่ใช่รัฐภาคี

ข้อ ๑๒

ความร่วมมือระดับภูมิภาค

เพื่อส่งเสริมความมุ่งประสงค์ของอนุสัญญาฯ รัฐภาคีที่มีส่วนได้เสียร่วมกัน ในการปกป้องสิ่งแวดล้อมทางทะเลในบริเวณภูมิศาสตร์ที่กำหนดจะพยายาม เสริมสร้างความร่วมมือในระดับภูมิภาค รวมถึงการจัดทำข้อสรุปของ ข้อตกลงในระดับภูมิภาคให้สอดคล้องกับพิธีสารนี้ เพื่อเป็นการป้องกันการ ลด และการกำจัดมลภาวะที่เกิดจากการทิ้งหรือการเผาวัสดุเหลือใช้ หรือวัสดุอย่างอื่นในทะเลเท่าที่เป็นไปได้ในทางปฏิบัติ โดยได้คำนึงถึง ลักษณะเฉพาะของภูมิภาค ทั้งนี้ รัฐภาคีจะประสานความร่วมมือกับภาคี ในความตกลงระดับภูมิภาคเพื่อพัฒนากระบวนการปรับให้มีมาตรฐาน เดียวกันสำหรับรัฐภาคีในอนุสัญญาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ARTICLE 13

TECHNICAL CO-OPERATION AND ASSISTANCE

1 Contracting Parties shall, through collaboration within the Organization and in co-ordination with other competent international organizations, promote bilateral and multilateral support for the prevention, reduction and where practicable elimination of pollution caused by dumping as provided for in this Protocol to those Contracting Parties that request it for:

.1 training of scientific and technical personnel for research, monitoring and enforcement, including as appropriate the supply of necessary equipment and facilities, with a view to strengthening national capabilities;

.2 advice on implementation of this Protocol;

.3 information and technical co-operation relating to waste minimization and clean production processes;

.4 information and technical co-operation relating to the disposal and treatment of waste and other measures to prevent, reduce and where practicable eliminate pollution caused by dumping; and

ข้อ ๑๓

ความร่วมมือทางเทคนิคและความช่วยเหลือ

๑ รัฐภาคีจะต้องสนับสนุนความร่วมมือในระดับทวิภาคีและพหุภาคีในการป้องกัน การลด และการกำจัดมลภาวะที่เกิดจากการทิ้งเท่าที่เป็นไปได้ตามที่กำหนดไว้ในพิธีสารนี้ให้แก่รัฐภาคีที่มีการร้องขอผ่านการประสานงานภายในองค์การและการประสานกับองค์การระหว่างประเทศอื่น ๆ ที่มีอำนาจ:

.๑ การฝึกอบรมบุคลากรทางวิทยาศาสตร์และทางเทคนิคเพื่อทำการวิจัย การตรวจสอบติดตาม และการบังคับใช้ รวมถึงการจัดหาอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นตามความเหมาะสมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในระดับประเทศ

.๒ ข้อเสนอแนะในการอนุรักษ์พิธีสารนี้

.๓ ข้อมูลและความร่วมมือทางเทคนิคที่เกี่ยวข้องกับการลดปริมาณวัสดุเหลือใช้และกระบวนการผลิตที่สะอาด

.๔ ข้อมูลและความร่วมมือทางเทคนิคที่เกี่ยวข้องกับการกำจัดและการบำบัดวัสดุเหลือใช้ และมาตรการอื่นๆ เพื่อการป้องกัน การลด และการกำจัดมลภาวะที่เกิดจากการทิ้ง เท่าที่เป็นไปได้ในทางปฏิบัติ และ

.5 access to and transfer of environmentally sound technologies and corresponding know-how, in particular to developing countries and countries in transition to market economies, on favourable terms, including on concessional and preferential terms, as mutually agreed, taking into account the need to protect intellectual property rights as well as the special needs of developing countries and countries in transition to market economies.

2 The Organization shall perform the following functions:

.1 forward requests from Contracting Parties for technical co-operation to other Contracting Parties, taking into account such factors as technical capabilities;

.2 co-ordinate requests for assistance with other competent international organizations, as appropriate; and

.3 subject to the availability of adequate resources, assist developing countries and those in transition to market economies, which have declared their intention to become Contracting Parties to this Protocol, to examine the means necessary to achieve full implementation.

.๕ การเข้าถึงและการถ่ายทอดเทคโนโลยีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และความรู้ที่เกี่ยวข้อง ให้แก่บางประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศที่กำลังพัฒนาและประเทศที่เปลี่ยนผ่านสู่ระบบเศรษฐกิจแบบตลาดเสรี ตามเงื่อนไขที่ที่เอื้ออำนวยรวมถึงข้อกำหนดที่เป็นเงื่อนไขแบบสัมปทาน และสิทธิพิเศษ ตามที่ได้ตกลงร่วมกัน โดยคำนึงถึงความต้องการในการ ปกป้องสิทธิทางทรัพย์สินทางปัญญา อีกทั้ง ความจำเป็นพิเศษของประเทศที่กำลังพัฒนาและประเทศที่กำลังเปลี่ยนผ่านสู่ระบบเศรษฐกิจแบบตลาดเสรี

๒ องค์การจะต้องปฏิบัติหน้าที่ดังต่อไปนี้

.๑ ส่งคำร้องขอจากรัฐภาคีเรื่องความร่วมมือทางเทคนิคให้แก่รัฐภาคีอื่น โดยคำนึงถึงปัจจัย เช่น ความสามารถทางเทคนิค

.๒ ประสานคำร้องขอความช่วยเหลือกับองค์การระหว่างประเทศอื่น ๆ ที่มีอำนาจตามความเหมาะสม

.๓ ช่วยเหลือประเทศที่กำลังพัฒนาและประเทศที่กำลังเปลี่ยนผ่านสู่ระบบเศรษฐกิจแบบตลาด ซึ่งได้ประกาศเจตนารมณ์ที่จะเข้าร่วมเป็นภาคีพิธีสารนี้เพื่อตรวจสอบขั้นตอนที่จำเป็น เพื่อให้สามารถอนุวัติการพิธีสารได้อย่างเต็มที่ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับทรัพยากรแหล่งเงินสนับสนุนที่เพียงพอ

ARTICLE 14

SCIENTIFIC AND TECHNICAL RESEARCH

1 Contracting Parties shall take appropriate measures to promote and facilitate scientific and technical research on the prevention, reduction and where practicable elimination of pollution by dumping and other sources of marine pollution relevant to this Protocol. In particular, such research should include observation, measurement, evaluation and analysis of pollution by scientific methods.

2 Contracting Parties shall, to achieve the objectives of this Protocol, promote the availability of relevant information to other Contracting Parties who request it on:

.1 scientific and technical activities and measures undertaken in accordance with this Protocol;

.2 marine scientific and technological programmes and their objectives; and

.3 the impacts observed from the monitoring and assessment conducted pursuant to article 9.1.3.

ข้อ ๑๔

การวิจัยทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

๑ รัฐภาคีจะต้องใช้มาตรการที่เหมาะสมเพื่อส่งเสริมและอำนวยความสะดวกในการวิจัยทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเกี่ยวกับการป้องกัน การลด และการกำจัดมลภาวะที่เกิดจากการทิ้งเท่าที่เป็นไปได้ ในทางปฏิบัติ และแหล่งกำเนิดมลภาวะทางทะเลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับพิธีสารนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การวิจัยควรรวมถึงข้อสังเกต การวัด การประเมินผล และการวิเคราะห์มลภาวะโดยวิธีการทางวิทยาศาสตร์

๒ รัฐภาคีจะต้องส่งเสริมการเผยแพร่ข้อมูลที่เกี่ยวข้องที่มีอยู่ ให้แก่รัฐภาคีอื่น ๆ ที่ร้องขอ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของพิธีสารนี้

.๑ กิจกรรมทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและมาตรการที่ใช้ดำเนินการตามพิธีสารนี้

.๒ แผนงานวิทยาศาสตร์ทางทะเลและเทคโนโลยีทางทะเลและวัตถุประสงค์ และ

.๓ ผลกระทบที่สังเกตได้จากการติดตามตรวจสอบและการประเมินผลการดำเนินการตามข้อ ๙.๑.๓

ARTICLE 15
RESPONSIBILITY AND LIABILITY

In accordance with the principles of international law regarding State responsibility for damage to the environment of other States or to any other area of the environment, the Contracting Parties undertake to develop procedures regarding liability arising from the dumping or incineration at sea of wastes or other matter.

ARTICLE 16
SETTLEMENT OF DISPUTES

1 Any disputes regarding the interpretation or application of this Protocol shall be resolved in the first instance through negotiation, mediation or conciliation, or other peaceful means chosen by parties to the dispute.

2 If no resolution is possible within twelve months after one Contracting Party has notified another that a dispute exists between them, the dispute shall be settled, at the request of a party to the dispute, by means of the Arbitral Procedure set forth in Annex 3, unless the parties to the dispute agree to use one of the procedures listed in paragraph 1 of Article 287 of the 1982 United Nations Convention on the Law of the Sea. The parties to the dispute may so agree, whether or not they are also States Parties to the 1982 United Nations Convention on the Law of the Sea.

ข้อ ๑๕

ความรับผิดชอบและความรับผิด

ตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศว่าด้วยความรับผิดชอบของรัฐต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นกับสิ่งแวดล้อมของรัฐอื่นหรือต่อพื้นที่สิ่งแวดล้อมส่วนอื่น ๆ รัฐภาคีต้องดำเนินการเพื่อพัฒนากระบวนการที่เกี่ยวกับความรับผิดที่เกิดจากการทิ้งหรือการเผาวัสดุเหลือใช้หรือวัสดุอื่นทุกประเภทในทะเล

ข้อ ๑๖

การระงับข้อพิพาท

๑ ข้อพิพาทใดๆ เกี่ยวกับการตีความหรือการใช้พิธีสารนี้จะถูกระงับในขั้นแรกโดยการเจรจา การไกล่เกลี่ย การประนีประนอม หรือวิธีการอื่นใดโดยสันติที่เลือกโดยคู่ภาคีที่มีข้อพิพาท

๒ หากไม่สามารถระงับข้อพิพาทได้ภายในสิบสองเดือนหลังจากที่รัฐภาคีฝ่ายหนึ่งได้แจ้งให้อีกฝ่ายหนึ่งทราบว่ามีข้อพิพาทเกิดขึ้นตามคำขอของคู่ภาคีฝ่ายหนึ่งในข้อพิพาท ข้อพิพาทนั้นจะระงับโดยการใช้กระบวนการอนุญาโตตุลาการตามที่ระบุไว้ในภาคผนวก ๓ เว้นแต่คู่ภาคีที่มีข้อพิพาทจะตกลงกันใช้กระบวนการใดกระบวนการหนึ่งที่ระบุไว้ในวรรค ๑ ของข้อ ๒๘๗ ของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทางทะเล ค.ศ. ๑๙๘๒ ทั้งนี้ ไม่ว่ารัฐที่มีข้อพิพาทนั้นจะเป็นภาคีในอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทางทะเลหรือไม่ก็ตาม

3 In the event an agreement to use one of the procedures listed in paragraph 1 of Article 287 of the 1982 United Nations Convention on the Law of the Sea is reached, the provisions set forth in Part XV of that Convention that are related to the chosen procedure would also apply, *mutatis mutandis*.

4 The twelve month period referred to in paragraph 2 may be extended for another twelve months by mutual consent of the parties concerned.

5 Notwithstanding paragraph 2, any State may, at the time it expresses its consent to be bound by this Protocol, notify the Secretary-General that, when it is a party to a dispute about the interpretation or application of article 3. 1 or 3. 2, its consent will be required before the dispute may be settled by means of the Arbitral Procedure set forth in Annex 3.

ARTICLE 17

INTERNATIONAL CO-OPERATION

Contracting Parties shall promote the objectives of this Protocol within the competent international organizations.

๓ กรณีที่สามารถตกลงกันที่จะใช้กระบวนการใดกระบวนการหนึ่งตามที่ระบุไว้ในวรรค ๑ ของข้อ ๒๘๗ ของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทางทะเล ค.ศ. ๑๙๘๒ แล้วนั้น บทบัญญัติที่กำหนดไว้ในส่วนที่ ๑๕ ของอนุสัญญาที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการที่เลือกไว้ จะถูกนำมาบังคับใช้แก่กรณีนี้โดยอนุโลม

๔ ระยะเวลาสิบสองเดือนที่อ้างถึงในวรรค ๒ อาจขยายเพิ่มได้อีกสิบสองเดือน โดยความยินยอมร่วมกันของคู่ภาคีที่เกี่ยวข้อง

๕ แม้ว่าวรรค ๒ จะกำหนดไว้ประการใด รัฐใดๆอาจแจ้งให้เลขาธิการทราบตั้งแต่การแสดงความยินยอมที่จะผูกพันตามพิธีสารนี้ เมื่อรัฐนั้นเกิดเป็นฝ่ายในข้อพิพาทที่เกี่ยวกับการตีความหรือการใช้ข้อ ๓.๑ หรือ ๓.๒ รัฐนั้นจะต้องได้รับความยินยอมก่อนที่ข้อพิพาทอาจถูกตัดสินด้วยกระบวนการอนุญาโตตุลาการในภาคผนวก ๓

ข้อ ๑๗

ความร่วมมือระหว่างประเทศ

รัฐภาคีจะส่งเสริมความร่วมมือตามวัตถุประสงค์ของพิธีสารนี้ภายใต้องค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจ

ARTICLE 18

MEETINGS OF CONTRACTING PARTIES

1 Meetings of Contracting Parties or Special Meetings of Contracting Parties shall keep under continuing review the implementation of this Protocol and evaluate its effectiveness with a view to identifying means of strengthening action, where necessary, to prevent, reduce and where practicable eliminate pollution caused by dumping and incineration at sea of wastes or other matter. To these ends, Meetings of Contracting Parties or Special Meetings of Contracting Parties may:

.1 review and adopt amendments to this Protocol in accordance with articles 21 and 22;

.2 establish subsidiary bodies, as required, to consider any matter with a view to facilitating the effective implementation of this Protocol;

.3 invite appropriate expert bodies to advise the Contracting Parties or the Organization on matters relevant to this Protocol;

.4 promote co- operation with competent international organizations concerned with the prevention and control of pollution;

ข้อ ๑๘ การประชุมรัฐภาคี

๑ การประชุมรัฐภาคีหรือการประชุมพิเศษรัฐภาคี จะต้องมีการติดตาม ทบทวน และประเมินผลการปฏิบัติตามพิธีสารนี้อย่างต่อเนื่อง และ มีการประเมินประสิทธิผล เพื่อระบุวิธีการปฏิบัติที่จำเป็นในการเสริมสร้างความเข้มแข็ง ในการป้องกัน การลด และการกำจัดมลภาวะเท่าที่เป็นไปได้ ซึ่งเกิดจากการทิ้งและการเผาวัสดุเหลือใช้และวัสดุอย่างอื่นในทะเล โดยเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์นี้ การประชุมรัฐภาคีหรือการประชุมพิเศษรัฐภาคีอาจ

.๑ ทบทวนและรับเอาข้อแก้ไขพิธีสารที่สอดคล้องกับข้อ ๒๑ และ ข้อ ๒๒

.๒ จัดตั้งองค์กรย่อยตามความจำเป็น เพื่อพิจารณาเรื่องใด ๆ เพื่ออำนวยความสะดวกต่อการอนุวัติการพิธีสารนี้ให้มีประสิทธิภาพ

.๓ เชิญองค์กรผู้เชี่ยวชาญที่เหมาะสมเพื่อให้คำแนะนำแก่รัฐภาคี หรือองค์การในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับพิธีสารนี้

.๔ ส่งเสริมความร่วมมือกับองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและ การควบคุมมลภาวะ

.5 consider the information made available pursuant to article 9.4;

.6 develop or adopt, in consultation with competent international organizations, procedures referred to in article 8. 2, including basic criteria for determining exceptional and emergency situations, and procedures for consultative advice and the safe disposal of matter at sea in such circumstances;

.7 consider and adopt resolutions; and

.8 consider any additional action that may be required.

2 The Contracting Parties at their first Meeting shall establish rules of procedure as necessary.

ARTICLE 19

DUTIES OF THE ORGANIZATION

1 The Organization shall be responsible for Secretariat duties in relation to this Protocol. Any Contracting Party to this Protocol not being a member of this Organization shall make an appropriate contribution to the expenses incurred by the Organization in performing these duties.

2 Secretariat duties necessary for the administration of this Protocol include:

.๕ พิจารณาข้อมูลที่ปรากฏตามข้อ ๙.๔

.๖ พัฒนาหรือรับนำมาใช้ โดยการหารือกับองค์กรระหว่างประเทศ ที่มีอำนาจถึงกระบวนการที่อ้างถึงในข้อ ๘.๒ รวมถึงหลักเกณฑ์ขั้นพื้นฐาน สำหรับการกำหนดสถานการณ์พิเศษและสถานการณ์ฉุกเฉิน และกระบวนการ ให้คำแนะนำเชิงหารือ และการทิ้งวัสดุในทะเลอย่างปลอดภัยในสถานการณ์ ดังกล่าว

.๗ พิจารณาและรับมติที่ประชุม และ

.๘ พิจารณาดำเนินการเพิ่มเติมตามที่จำเป็น

๒ ในการประชุมครั้งแรก รัฐภาคีจะกำหนดระเบียบข้อบังคับ การประชุมได้ตามความจำเป็น

ข้อ ๑๙

หน้าที่ขององค์กร

๑ องค์กรจะรับผิดชอบหน้าที่เลขาธิการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับพิธีสารนี้ โดยรัฐภาคีในพิธีสารนี้ที่ไม่ได้เป็นสมาชิกขององค์กร จะให้การสนับสนุน ค่าใช้จ่ายอย่างเหมาะสมที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ขององค์กร

๒ หน้าที่ของเลขาธิการที่จำเป็นต่อการบริหารพิธีสารนี้ รวมถึง

.1 convening Meetings of Contracting Parties once per year, unless otherwise decided by Contracting Parties, and Special Meetings of Contracting Parties at any time on the request of two-thirds of the Contracting Parties;

.2 providing advice on request on the implementation of this Protocol and on guidance and procedures developed thereunder;

.3 considering enquiries by, and information from Contracting Parties, consulting with them and with the competent international organizations, and providing recommendations to Contracting Parties on questions related to, but not specifically covered by, this Protocol;

.4 preparing and assisting, in consultation with Contracting Parties and the competent international organizations, in the development and implementation of procedures referred to in article 18.6.;

.5 conveying to the Contracting Parties concerned all notifications received by the Organization in accordance with this Protocol; and

.6 preparing, every two years, a budget and a financial account for the administration of this Protocol which shall be distributed to all Contracting Parties.

.๑ จัดการประชุมรัฐภาคีปีละ ๑ ครั้ง เว้นแต่ การประชุมรัฐภาคี และการประชุมพิเศษรัฐภาคี จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในเวลาใดก็ได้ตาม คำร้องขอโดยสองในสามของรัฐภาคี

.๒ ให้คำแนะนำตามคำร้องขอว่าด้วยการอนุวัติการของพิธีสารนี้ คำแนะนำ และกระบวนการที่พัฒนาภายใต้พิธีสาร

.๓ พิจารณาคำถามหรือข้อมูลจากรัฐภาคี โดยปรึกษากับรัฐภาคีและ องค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจและให้ข้อเสนอแนะแก่รัฐภาคีต่อ คำถามที่เกี่ยวข้องซึ่งไม่ได้อยู่ภายใต้พิธีสารนี้โดยเฉพาะ

.๔ จัดเตรียมและช่วยเหลือโดยหารือกับรัฐภาคีและองค์การระหว่าง ประเทศที่มีอำนาจ ในการพัฒนาและอนุวัติการกระบวนการที่อ้างถึง ในข้อ ๑๘.๑.๖

.๕ แจ้งรัฐภาคีที่เกี่ยวข้องทราบเกี่ยวกับการแจ้งเตือนที่ได้รับ จากองค์การตามพิธีสารนี้ และ

.๖ จัดทำรายงานงบประมาณและงบการเงินทุกสองปีสำหรับการ บริหารพิธีสารนี้ซึ่งจะส่งให้ทุกรัฐภาคี

3 The Organization shall, subject to the availability of adequate resources, in addition to the requirements set out in article 13.2.3.

.1 collaborate in assessments of the state of the marine environment; and

.2 co-operate with competent international organizations concerned with the prevention and control of pollution.

ARTICLE 20

ANNEXES

Annexes to this Protocol form an integral part of this Protocol.

ARTICLE 21

AMENDMENT OF THE PROTOCOL

1 Any Contracting Party may propose amendments to the articles of this Protocol. The text of a proposed amendment shall be communicated to Contracting Parties by the Organization at least six months prior to its consideration at a Meeting of Contracting Parties or a Special Meeting of Contracting Parties.

2 Amendments to the articles of this Protocol shall be adopted by a two-thirds majority vote of the Contracting Parties which are present and voting at the Meeting of Contracting Parties or Special Meeting of Contracting Parties designated for this purpose.

๓ องค์การจะต้องดำเนินภายใต้ทรัพยากรที่เพียงพอ นอกเหนือจากที่กำหนดภายใต้ข้อ ๑๓.๒.๓ ดังนี้

.๑ การร่วมมือของรัฐในการประเมินสถานะของสิ่งแวดล้อมทางทะเล และ

.๒ ร่วมมือกับองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและการควบคุมมลภาวะ

ข้อ ๒๐

ภาคผนวก

ภาคผนวกของพิธีสารนี้เป็นส่วนหนึ่งของพิธีสาร

ข้อ ๒๑

การแก้ไขพิธีสาร

๑ รัฐภาคีใดอาจเสนอแก้ไขข้อบทในพิธีสารนี้ โดยองค์การจะแจ้งเวียนตัวบทข้อเสนอแก้ไขให้รัฐภาคีทราบล่วงหน้าอย่างน้อยหกเดือน ก่อนที่จะทำการพิจารณาในที่ประชุมรัฐภาคีหรือที่ประชุมพิเศษรัฐภาคี

๒ ข้อแก้ไขในข้อบทของพิธีสารนี้จะได้รับการรับรองโดยเสียงข้างมากสองในสามของรัฐภาคีที่เข้าร่วมและลงคะแนนเสียงในที่ประชุมรัฐภาคีหรือที่ประชุมพิเศษรัฐภาคีที่จัดขึ้นเพื่อความมุ่งประสงค์นี้

3 An amendment shall enter into force for the Contracting Parties which have accepted it on the sixtieth day after two-thirds of the Contracting Parties shall have deposited an instrument of acceptance of the amendment with the Organization. Thereafter the amendment shall enter into force for any other Contracting Party on the sixtieth day after the date on which that Contracting Party has deposited its instrument of acceptance of the amendment.

4 The Secretary-General shall inform Contracting Parties of any amendments adopted at Meetings of Contracting Parties and of the date on which such amendments enter into force generally and for each Contracting Party.

5 After entry into force of an amendment to this Protocol, any State that becomes a Contracting Party to this Protocol shall become a Contracting Party to this Protocol as amended, unless two-thirds of the Contracting Parties present and voting at the Meeting or Special Meeting of Contracting Parties adopting the amendment agree otherwise.

๓ ข้อแก้ไขจะมีผลบังคับใช้สำหรับรัฐภาคีที่ได้ทำการรับรอง ในวันที่หกสิบภายหลังจากที่สองในสาม ของรัฐภาคีได้มอบตราสารยอมรับข้อแก้ไขให้แก่องค์การ หลังจากนั้นข้อแก้ไขจะมีผลบังคับใช้สำหรับรัฐภาคีอื่น ในวันที่หกสิบภายหลังจากวันที่รัฐภาคีนั้นได้มอบตราสารยอมรับข้อแก้ไข

๔ เลขาธิการจะแจ้งให้รัฐภาคีทราบถึงข้อแก้ไขใด ๆ ที่รับรองในที่ประชุมรัฐภาคีและวันที่ซึ่งข้อแก้ไขดังกล่าวจะมีผลใช้บังคับโดยทั่วไปสำหรับแต่ละรัฐภาคี

๕ ภายหลังจากที่ข้อแก้ไขพิธีสารมีผลใช้บังคับ รัฐใดที่เป็นรัฐภาคีของพิธีสารนี้จะเป็นรัฐภาคีพิธีสารนี้ตามแก้ไข เว้นแต่สองในสามของรัฐภาคีที่เข้าร่วมการประชุมและลงคะแนนเสียงในที่ประชุมรัฐภาคี หรือที่ประชุมพิเศษรัฐภาคีที่รับเอาข้อแก้ไขได้ตกลงกันเป็นอย่างอื่น

ARTICLE 22

AMENDMENT OF THE ANNEXES

1 Any Contracting Party may propose amendments to the Annexes to this Protocol. The text of a proposed amendment shall be communicated to Contracting Parties by the Organization at least six months prior to its consideration at a Meeting of Contracting Parties or Special Meeting of Contracting Parties.

2 Amendments to the Annexes other than Annex 3 will be based on scientific or technical considerations and may take into account legal, social and economic factors as appropriate. Such amendments shall be adopted by a two-thirds majority vote of the Contracting Parties present and voting at a Meeting of Contracting Parties or Special Meeting of Contracting Parties designated for this purpose.

3 The Organization shall without delay communicate to Contracting Parties amendments to the Annexes that have been adopted at a Meeting of Contracting Parties or Special Meeting of Contracting Parties.

ข้อ ๒๒

การแก้ไขภาคผนวก

๑ รัฐภาคีใดอาจเสนอขอแก้ไขภาคผนวกพิธีสารนี้ได้ โดยองค์การจะแจ้งเวียนตัวบทข้อเสนอแก้ไขให้ รัฐภาคีล่วงหน้าอย่างน้อยหกเดือนก่อนมีการพิจารณาโดยที่ประชุมรัฐภาคีหรือที่ประชุมพิเศษรัฐภาคี

๒ ข้อแก้ไขภาคผนวกนอกเหนือจากภาคผนวก ๓ จะอยู่บนพื้นฐานข้อพิจารณาทางวิทยาศาสตร์หรือ ทางเทคนิค และอาจคำนึงถึงปัจจัยทางกฎหมาย สังคม และเศรษฐกิจตามความเหมาะสม ข้อแก้ไขดังกล่าวจะต้องได้รับการรับรองโดยคะแนนเสียงข้างมากสองในสามของรัฐภาคีที่เข้าร่วมลงคะแนนเสียงในที่ประชุม รัฐภาคีหรือที่ประชุมพิเศษรัฐภาคีที่จัดขึ้นเพื่อความมุ่งประสงค์นี้

๓ องค์การจะสื่อสารให้รัฐภาคีทราบโดยไม่ชักช้าถึงข้อแก้ไขภาคผนวกที่ได้รับรองโดยที่ประชุมรัฐภาคีหรือที่ประชุมพิเศษรัฐภาคี

4 Except as provided in paragraph 7, amendments to the Annexes shall enter into force for each Contracting Party immediately on notification of its acceptance to the Organization or 100 days after the date of their adoption at a Meeting of Contracting Parties, if that is later, except for those Contracting Parties which before the end of the 100 days make a declaration that they are not able to accept the amendment at that time. A Contracting Party may at any time substitute an acceptance for a previous declaration of objection and the amendment previously objected to shall thereupon enter into force for that Contracting Party.

5 The Secretary-General shall without delay notify Contracting Parties of instruments of acceptance or objection deposited with the Organization.

6 A new Annex or an amendment to an Annex which is related to an amendment to the articles of this Protocol shall not enter into force until such time as the amendment to the articles of this Protocol enters into force.

7 With regard to amendments to Annex 3 concerning the Arbitral Procedure and with regard to the adoption and entry into force of new Annexes the procedures on amendments to the articles of this Protocol shall apply.

๔ เว้นแต่ที่กำหนดไว้ในย่อหน้า (วรรค) ๗ ข้อแก้ไขภาคผนวก จะมีผลใช้บังคับกับรัฐภาคีแต่ละฝ่ายในทันทีเมื่อได้แจ้งมติเห็นชอบต่อองค์การ หรือ ๑๐๐ วันหลังจากวันที่ได้รับรอง ณ ที่ประชุมรัฐภาคี หากวันนั้นมาทีหลัง ยกเว้นรัฐภาคีที่ได้แถลงว่าไม่สามารถรับข้อแก้ไขนี้ได้ก่อนสิ้นสุด ๑๐๐ วัน รัฐภาคีอาจแทนที่คำคัดค้านก่อนหน้านี้ด้วยมติเห็นชอบและข้อแก้ไข ที่ถูกคัดค้านก่อนหน้านี้จะมีผลใช้บังคับสำหรับภาคีนั้น

๕ เลขาธิการจะแจ้งให้รัฐภาคีทราบโดยไม่ชักช้าถึงตราสารยอมรับหรือ ตราสารคัดค้านที่มอบให้แก่องค์การ

๖ ภาคผนวกใหม่หรือข้อแก้ไขภาคผนวกซึ่งเกี่ยวข้องกับการแก้ไข ข้อบทในพิธีสารจะยังไม่มีผลบังคับใช้จนกว่าข้อแก้ไขพิธีสารจะมีผลบังคับใช้

๗ ขั้นตอนว่าด้วยข้อแก้ไขของข้อบทในพิธีสารจะใช้บังคับกับข้อแก้ไข ในภาคผนวก ๓ ว่าด้วยขั้นตอนกระบวนการอนุญาโตตุลาการและการ รับรองและการมีผลบังคับใช้ของภาคผนวกใหม่

ARTICLE 23
RELATIONSHIP BETWEEN THE PROTOCOL AND THE
CONVENTION

This Protocol will supersede the Convention as between Contracting Parties to this Protocol which are also Parties to the Convention.

ARTICLE 24
SIGNATURE, RATIFICATION, ACCEPTANCE, APPROVAL AND
ACCESSION

1 This Protocol shall be open for signature by any State at the Headquarters of the Organization from 1 April 1997 to 31 March 1998 and shall thereafter remain open for accession by any State.

2 States may become Contracting Parties to this Protocol by:

.1 signature not subject to ratification, acceptance or approval; or

.2 signature subject to ratification, acceptance or approval, followed by ratification, acceptance or approval; or

.3 accession.

3 Ratification, acceptance, approval or accession shall be effected by the deposit of an instrument to that effect with the Secretary-General.

ข้อ ๒๓

ความสัมพันธ์ระหว่างพิธีสารและอนุสัญญา

พิธีสารนี้จะมีผลเหนืออนุสัญญาระหว่างรัฐภาคีของพิธีสารนี้ ซึ่งต่างก็เป็นรัฐภาคีในอนุสัญญา

ข้อ ๒๔

การลงนาม การให้สัตยาบัน การยอมรับ การให้ความเห็นชอบ และ ภาคยานุวัติ

๑ พิธีสารนี้จะเปิดให้มีการลงนามโดยรัฐใด ๆ ณ สำนักงานใหญ่ขององค์การตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ค.ศ. ๑๙๙๗ ถึง ๓๑ มีนาคม ค.ศ. ๑๙๙๘ และภายหลังจากนั้นจะเปิดให้มีการภาคยานุวัติโดยรัฐใด ๆ

๒ รัฐใด ๆ อาจเป็นภาคีในพิธีสารนี้ได้ โดย

.๑ การลงนามซึ่งไม่ขึ้นอยู่กับการให้สัตยาบัน การยอมรับ หรือการให้ความเห็นชอบ

.๒ การลงนามซึ่งขึ้นอยู่กับการให้สัตยาบัน การยอมรับ หรือการให้ความเห็นชอบตามด้วยการให้ สัตยาบัน การยอมรับ การให้ความเห็นชอบ หรือ

.๓ การภาคยานุวัติ

๓ การให้สัตยาบัน การยอมรับ การให้ความเห็นชอบหรือการภาคยานุวัติ สามารถกระทำได้โดยมอบตราสารที่เกี่ยวข้องให้เลขาธิการ

ARTICLE 25
ENTRY INTO FORCE

1 This Protocol shall enter into force on the thirtieth day following the date on which:

.1 at least 26 States have expressed their consent to be bound by this Protocol in accordance with article 24; and

.2 at least 15 Contracting Parties to the Convention are included in the number of States referred to in paragraph 1.1.

2 For each State that has expressed its consent to be bound by this Protocol in accordance with article 24 following the date referred to in paragraph 1, this Protocol shall enter into force on the thirtieth day after the date on which such State expressed its consent.

ARTICLE 26
TRANSITIONAL PERIOD

1 Any State that was not a Contracting Party to the Convention before 31 December 1996 and that expresses its consent to be bound by this Protocol prior to its entry into force or within five years after its entry into force may, at the time it expresses its consent, notify the Secretary-General that, for reasons described in the notification, it will not be able to comply with specific provisions of this Protocol other than those provided in paragraph 2, for a transitional period that shall not exceed that described in paragraph 4

ข้อ ๒๕

การมีผลใช้บังคับ

- ๑ พิธีสารนี้จะมีผลใช้บังคับในวันที่สามสิบหลังจากวันที่กำหนดคือ
.๑ อย่างน้อย ๒๖ รัฐได้แสดงความยินยอมที่จะผูกพันตามพิธีสารตามข้อ ๒๔ และ
.๒ อย่างน้อย ๑๕ รัฐภาคีของอนุสัญญาธรรมอยู่ในจำนวนรัฐที่อ้างถึงในวรรค ๑.๑
- ๒ สำหรับแต่ละรัฐที่ได้แสดงความยินยอมที่จะผูกพันโดยพิธีสารตามข้อ ๒๔ ภายหลังจากวันที่อ้างถึงในวรรค ๑ พิธีสารนี้จะมีผลใช้บังคับในวันที่สามสิบหลังจากวันที่รัฐดังกล่าวได้แสดงความยินยอม

ข้อ ๒๖

ระยะเวลาในการเปลี่ยนผ่าน

- ๑ รัฐใดที่มีได้เป็นภาคีอนุสัญญาก่อนวันที่ ๓๑ ธันวาคม ค.ศ. ๑๙๙๖ และได้แสดงเจตนายินยอมที่จะผูกพันตามพิธีสารก่อนการมีผลใช้บังคับของพิธีสารหรือภายในห้าปีหลังจากมีผลใช้บังคับนับจากเวลาที่ได้แสดงเจตนายินยอมที่จะผูกพัน อาจแจ้งเลขาธิการในเวลาที่ได้แสดงเจตนายินยอมถึงเหตุผลที่ได้อธิบายในคำประกาศ ว่ารัฐนั้นไม่สามารถปฏิบัติตามบางบทบัญญัติเฉพาะของพิธีสารนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในวรรค ๒ สำหรับระยะเวลาในการเปลี่ยนผ่านจะไม่เกินระยะเวลาที่กำหนดไว้ในวรรค ๔

2 No notification made under paragraph 1 shall affect the obligations of a Contracting Party to this Protocol with respect to incineration at sea or the dumping of radioactive wastes or other radioactive matter.

3 Any Contracting Party to this Protocol that has notified the Secretary-General under paragraph 1 that, for the specified transitional period, it will not be able to comply, in part or in whole, with article 4. 1 or article 9 shall nonetheless during that period prohibit the dumping of wastes or other matter for which it has not issued a permit, use its best efforts to adopt administrative or legislative measures to ensure that issuance of permits and permit conditions comply with the provisions of Annex 2, and notify the Secretary-General of any permits issued.

4 Any transitional period specified in a notification made under paragraph 1 shall not extend beyond five years after such notification is submitted.

5 Contracting Parties that have made a notification under paragraph 1 shall submit to the first Meeting of Contracting Parties occurring after deposit of their instrument of ratification, acceptance, approval or accession a programme and timetable to achieve full compliance with this Protocol, together with any requests for relevant technical co-operation and assistance in accordance with article 13 of this Protocol.

๒ ไม่มีการแจ้งใดภายใต้วรรค ๑ ซึ่งจะกระทบต่อพันธกรณีของรัฐภาคีในพิธีสารที่เกี่ยวข้องกับการเผา ในทะเลหรือการทิ้งกากกัมมันตภาพรังสีหรือสารกัมมันตภาพรังสี

๓ รัฐภาคีใด ๆ ในพิธีสารซึ่งได้แจ้งต่อเลขาธิการภายใต้วรรค ๑ ว่าในช่วงระยะเวลาในการเปลี่ยนผ่านรัฐนั้นไม่สามารถปฏิบัติตามทั้งหมดหรือบางส่วนในข้อ ๔.๑ หรือข้อ ๕ จะห้ามการทิ้งวัสดุเหลือใช้หรือวัสดุอื่นที่ไม่ได้ออกใบอนุญาต ให้ใช้ความพยายามดีที่สุดในการออกมาตรการทางปกครองหรือกฎหมายเพื่อประกันว่าการออกใบอนุญาตและเงื่อนไขใบอนุญาตปฏิบัติตามบทบัญญัติของภาคผนวก ๒ และแจ้งให้เลขาธิการทราบถึงใบอนุญาตที่ได้ออกไป

๔ ระยะเวลาในการเปลี่ยนผ่านที่กำหนดไว้ในหนังสือแจ้งตามวรรค ๑ จะไม่เกินห้าปีหลังจากที่ได้แจ้ง

๕ รัฐภาคีที่ดำเนินการแจ้งภายใต้วรรค ๑ จะเสนอแผนงานและระยะเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติตามพิธีสารอย่างสมบูรณ์ ในการประชุมรัฐภาคีครั้งแรกซึ่งเกิดขึ้นหลังจากการมอบสัตยาบันสาร การยอมรับ การเห็นชอบหรือการภาคยานุวัติ พร้อมทั้งข้อเรียกร้องใด ๆ สำหรับความร่วมมือทางเทคนิคและความช่วยเหลือตามข้อ ๑๓ ของพิธีสาร

6 Contracting Parties that have made a notification under paragraph 1 shall establish procedures and mechanisms for the transitional period to implement and monitor submitted programmes designed to achieve full compliance with this Protocol. A report on progress toward compliance shall be submitted by such Contracting Parties to each Meeting of Contracting Parties held during their transitional period for appropriate action.

ARTICLE 27

WITHDRAWAL

1 Any Contracting Party may withdraw from this Protocol at any time after the expiry of two years from the date on which this Protocol enters into force for that Contracting Party.

2 Withdrawal shall be affected by the deposit of an instrument of withdrawal with the Secretary-General.

3 A withdrawal shall take effect one year after receipt by the Secretary-General of the instrument of withdrawal or such longer period as may be specified in that instrument.

๖ รัฐภาคีที่ดำเนินการแจ้งภายใต้วรรค ๑ จะกำหนดกระบวนการและกลไกสำหรับระยะเวลาในการเปลี่ยนผ่านเพื่อปฏิบัติตามและติดตามตรวจสอบแผนงานที่ได้เสนอไปออกแบบเพื่อการอนุวัติการพิธีสาร โดยรัฐภาคีดังกล่าวจะรายงานความคืบหน้าต่อการอนุวัติการพิธีสารในแต่ละการประชุมรัฐภาคีซึ่งจัดขึ้นในช่วงระยะเวลาในการเปลี่ยนผ่านเพื่อกำหนดการดำเนินการที่เหมาะสม

ข้อ ๒๗

การถอนตัว

- ๑ รัฐภาคีใดอาจถอนตัวจากพิธีสารนี้ไม่ว่าในเวลาใดภายหลังจากสองปีนับจากวันที่พิธีสารนี้มีผลใช้บังคับกับรัฐภาคีนั้น
- ๒ การถอนตัวจะมีผลโดยการมอบตราสารถอนตัวให้แก่เลขาธิการ
- ๓ การถอนตัวจะมีผลภายหลังจากหนึ่งปีนับจากวันที่เลขาธิการได้รับตราสารถอนตัวหรืออาจนานกว่านั้นตามที่ระบุในสารนั้น

ARTICLE 28
DEPOSITARY

1 This Protocol shall be deposited with the Secretary-General.

2 In addition to the functions specified in articles 10.5,16.5, 21.4, 22.5 and 26.5, the Secretary-General shall:

.1 inform all States which have signed this Protocol or acceded thereto of:

.1 each new signature or deposit of an instrument of ratification, acceptance, approval or accession, together with the date thereof;

.2 the date of entry into force of this Protocol; and

.3 the deposit of any instrument of withdrawal from this Protocol together with the date on which it was received and the date on which the withdrawal takes effect;

.2 transmit certified copies of this Protocol to all States which have signed this Protocol or acceded thereto.

3 As soon as this Protocol enters into force, a certified true copy thereof shall be transmitted by the Secretary-General to the Secretariat of the United Nations for registration and publication in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations.

ข้อ ๒๘

ผู้เก็บรักษา

- ๑ พิธีสารนี้จะเก็บรักษาไว้กับเลขาธิการ
- ๒ นอกเหนือจากภารกิจที่ระบุไว้ในข้อ ๑๐.๕, ๑๖.๕, ๒๑.๔, ๒๒.๕ และ ๒๖.๕ เลขาธิการจะ
 - .๑ แจ้งให้ทุกรัฐที่ได้ลงนามในพิธีสารหรือภาคยานุวัติสารทราบถึง
 - .๑ รัฐผู้ลงนามใหม่หรือได้มอบสัตยาบันสาร ตราสารยอมรับตราสารเห็นชอบ หรือภาคยานุวัติสาร พร้อมทั้งวันที่ในการดำเนินการดังกล่าว
 - .๒ วันที่พิธีสารมีผลใช้บังคับ และ
 - .๓ การมอบตราสารถอนตัวจากพิธีสารพร้อมทั้งวันที่ซึ่งได้รับและวันที่ซึ่งการถอนตัวมีผล
 - .๒ ส่งสำเนาที่รับรองความถูกต้องของพิธีสารให้แก่ทุกรัฐซึ่งได้ลงนามในพิธีสารหรือภาคยานุวัติสารนี้
- ๓ ในทันทีที่พิธีสารมีผลใช้บังคับ เลขาธิการจะส่งสำเนาถูกต้องของพิธีสารให้แก่เลขาธิการสหประชาชาติเพื่อลงทะเบียนและตีพิมพ์เผยแพร่ตามข้อ ๑๐๒ ของกฎบัตรสหประชาชาติ

ARTICLE 29
AUTHENTIC TEXTS

This Protocol is established in a single original in the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish languages, each text being equally authentic.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned being duly authorized by their respective Governments for that purpose have signed this Protocol.

DONE AT LONDON, this seventh day of November, one thousand nine hundred and ninety-six.

ข้อ ๒๙
ตัวบทที่ถูกต้องแท้จริง

พิธีสารนี้ทำขึ้นเป็นต้นฉบับชุดเดียวในภาษาอารบิก ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส ภาษารัสเซีย ภาษาสเปน โดยพิธีสารแต่ละฉบับมีความถูกต้องเท่าเทียมกัน

เพื่อเป็นพยานแห่งการนี้ ผู้ลงนามข้างท้ายล่างซึ่งได้รับมอบอำนาจเพื่อการนี้โดยรัฐบาลของตนได้ลงนามในพิธีสารนี้

ทำ ณ ลอนดอน วันที่ ๗ พฤศจิกายน ค.ศ. ๑๙๙๖

ANNEX 1

WASTES OR OTHER MATTER THAT MAY BE CONSIDERED FOR DUMPING

1 The following wastes or other matter are those that may be considered for dumping being mindful of the Objectives and General Obligations of this Protocol set out in articles 2 and 3:

- .1 dredged material;
- .2 sewage sludge;
- .3 fish waste, or material resulting from industrial fish processing operations;
- .4 vessels and platforms or other man-made structures at sea;
- .5 inert, inorganic geological material;
- .6 organic material of natural origin; and
- .7 bulky items primarily comprising iron, steel, concrete and similarly unarmful materials for which the concern is physical impact, and limited to those circumstances where such wastes are generated at locations, such as small islands with isolated communities, having no practicable access to disposal options other than dumping.
- .8 carbon dioxide streams from carbon dioxide capture processes for sequestration.

**Adopted on 2 November 2006 by the 1st meeting of LP/LC, resolution LP. 1(1). Amendments entered into force on 10 February 2007 except for those contracting parties which until that date had submitted a declaration of non-acceptance pursuant to article 22, paragraph 4 of Protocol.*

ภาคผนวก ๑

วัสดุเหลือใช้หรือวัสดุอย่างอื่นที่อาจพิจารณาเพื่อนำไปทิ้ง

๑ วัสดุเหลือใช้หรือวัสดุอย่างอื่นต่อไปนี้ อาจพิจารณาเพื่อนำไปทิ้ง โดยคำนึงถึงวัตถุประสงค์และพันธกรณีทั่วไปของพิธีสารที่ระบุไว้ใน ข้อ ๒ และ ๓

- ๑ วัสดุที่ขุดลอก
- ๒ กากตะกอนน้ำเสีย
- ๓ เศษวัสดุหรือวัสดุอินทรีย์ที่เกิดจากการดำเนินอุตสาหกรรมประมง

แปรรูป

๔ เรือและแท่นลอยน้ำหรือโครงสร้างอย่างอื่นในทะเลที่สร้างขึ้นโดยมนุษย์

๕ ทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นอนินทรีย์สารเฉื่อย

๖ วัสดุอินทรีย์จากธรรมชาติ และ

๗ วัตถุขนาดใหญ่ที่ประกอบไปด้วยเหล็ก เหล็กกล้า คอนกรีต และวัสดุลักษณะคล้ายกันที่ไม่มีอันตรายในทางกายภาพและจำกัดอยู่เฉพาะสถานการณ์ซึ่งวัสดุเหลือใช้เหล่านั้นเกิดขึ้นในสถานที่ต่าง ๆ เช่น เกาะขนาดเล็ก ที่มีชุมชนที่ห่างไกลซึ่งไม่มีทางเลือกอื่นสำหรับการกำจัดนอกจากการทิ้ง

๘ กระแสคาร์บอนไดออกไซด์จากกระบวนการดักจับและกักเก็บคาร์บอนไดออกไซด์

*ได้รับการรับรองในวันที่ ๒ พฤศจิกายน ค.ศ. ๒๐๐๖ ในการประชุมรัฐภาคี LP/LC ตามมติที่ LP. ๑(๑) ประเด็นแก้ไขดังกล่าวมีผลบังคับใช้กับรัฐภาคี ตั้งแต่วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ค.ศ. ๒๐๐๗ ยกเว้นบางรัฐภาคีที่ได้แถลงไม่ยอมรับการแก้ไขก่อนถึงวันที่มีผลบังคับตามข้อ ๒๒ วรรค ๔ ของพิธีสารนี้

2 The wastes or other matter listed in paragraphs 1.4 and 1.7 may be considered for dumping, provided that material capable of creating floating debris or otherwise contributing to pollution of the marine environment has been removed to the maximum extent and provided that the material dumped poses no serious obstacle to fishing or navigation.

3 Notwithstanding the above, materials listed in paragraphs 1.1 to 1.7 containing levels of radioactivity greater than *de minimis* (exempt) concentrations as defined by the IAEA and adopted by Contracting Parties, shall not be considered eligible for dumping; provided further that within 25 years of 20 February 1994, and at each 25 year interval thereafter, Contracting Parties shall complete a scientific study relating to all radioactive wastes and other radioactive matter other than high level wastes or matter, taking into account such other factors as Contracting Parties consider appropriate and shall review the prohibition on dumping of such substances in accordance with the procedures set forth in article 22.

4 Carbon dioxide streams referred to in paragraph 1.8 may only be considered for dumping, if:

๒ วัสดุเหลือใช้หรือวัสดุอย่างอื่นที่ระบุในย่อหน้า ๑.๔ และ ๑.๗ อาจพิจารณาสำหรับการนำไปทิ้ง โดยมีเงื่อนไขว่าวัสดุที่กลายเป็นเศษลอยน้ำหรือมีส่วนทำให้เกิดมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมทางทะเลได้ถูกกำจัดออกไปในปริมาณมากที่สุดเท่าที่จะทำได้โดยที่วัสดุที่นำไปทิ้งจะไม่เป็นอุปสรรคต่อการทำประมงหรือการเดินเรือ

๓ ไม่ว่าจะวรรคก่อนจะบัญญัติไว้ประการใด วัสดุที่ระบุในย่อหน้า ๑.๑ ถึง ๑.๘ ที่มีระดับกัมมันตภาพรังสีมากกว่าระดับความเข้มข้นต่ำสุด (ยกเว้น) ตามที่องค์กร IAEA ได้กำหนดไว้และรับรองโดยรัฐภาคีจะไม่ถูกพิจารณา ให้มีความเหมาะสมสำหรับการนำไปทิ้ง โดยมีเงื่อนไขเพิ่มเติมว่า ภายใน ๒๕ ปีนับจาก ๒๐ กุมภาพันธ์ ค.ศ. ๑๙๙๔ และ ทุก ๆ ๒๕ ปี ภายหลังจากนั้น รัฐภาคีจะทำการศึกษาทางวิทยาศาสตร์ให้แล้วเสร็จในเรื่องกากกัมมันตภาพรังสี และสารกัมมันตภาพรังสีอื่น นอกเหนือจากวัสดุเหลือใช้หรือกากกัมมันตภาพรังสีระดับสูงโดยคำนึงถึงปัจจัยอื่นที่รัฐภาคีพิจารณาแล้วเห็นว่าเหมาะสมและจะทบทวนการห้ามทิ้งสารดังกล่าว ในภาคผนวก ๑ ตามวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๒

๔ กระแสก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ที่อ้างถึงในย่อหน้า ๑.๘ อาจได้รับการพิจารณาเพื่อการทิ้งเท่านั้น ถ้า

- .1 disposal is into a sub-seabed geological formation; and
- .2 they consist overwhelmingly of carbon dioxide. They may contain incidental associated substances derived from the source material and the capture and sequestration processes used; and
- .3 no wastes or other matter are added for the purpose of disposing of those wastes or other matter.

ANNEX 2

ASSESSMENT OF WASTES OR OTHER MATTER THAT MAY BE CONSIDERED FOR DUMPING

GENERAL

1 The acceptance of dumping under certain circumstances shall not remove the obligations under this Annex to make further attempts to reduce the necessity for dumping.

WASTE PREVENTION AUDIT

2 The initial stages in assessing alternatives to dumping should, as appropriate, include an evaluation of:

- .1 types, amounts and relative hazard of wastes generated;
- .2 details of the production process and the sources of wastes within that process; and

- .๑ เป็นการกำจัดโดยการฝังใต้พื้นทะเล และ
- .๒ หากกระแสก๊าซดังกล่าวประกอบด้วยคาร์บอนไดออกไซด์เป็นส่วนมากแล้ว กระแสดังกล่าวอาจประกอบด้วยด้วยสารอื่นๆ ที่ได้มาอย่างไม่ตั้งใจจากวัสดุต้นทางและกระบวนการดักจับและแยกเก็บที่ใช้ และ
- .๓ ไม่เพิ่มเติมวัสดุเหลือใช้หรือสารอย่างอื่นลงไปเพื่อวัตถุประสงค์ในการกำจัดวัสดุเหลือใช้หรือสารอย่างอื่นดังกล่าว

ภาคผนวก ๒

การประเมินวัสดุเหลือใช้หรือวัสดุอย่างอื่นที่อาจพิจารณาเพื่อการนำไปทิ้ง

เรื่องทั่วไป

๑ การยอมรับการทิ้งในบางสถานการณ์จะไม่ยกเว้นพันธกรณีภายใต้ภาคผนวกนี้เพื่อความพยายามในการลดความต้องการสำหรับการทิ้ง

การตรวจติดตามการป้องกันการเกิดวัสดุเหลือใช้

๒ ขั้นตอนแรกในการประเมินทางเลือกนอกจากการทิ้งควรจะรวมการประเมินตามความเหมาะสมของ

.๑ ประเภท ปริมาณ และความเป็นอันตรายเชิงเปรียบเทียบของวัสดุเหลือใช้ที่เกิดขึ้น

.๒ รายละเอียดของกระบวนการผลิตและแหล่งกำเนิดวัสดุเหลือใช้จากกระบวนการ และ

.3 feasibility of the following waste reduction/prevention techniques:

- .1 product reformulation;
- .2 clean production technologies;
- .3 process modification;
- .4 input substitution; and
- .5 on-site, closed-loop recycling.

3 In general terms, if the required audit reveals that opportunities exist for waste prevention at source, an applicant is expected to formulate and implement a waste prevention strategy, in collaboration with relevant local and national agencies, which includes specific waste reduction targets and provision for further waste prevention audits to ensure that these targets are being met. Permit issuance or renewal decisions shall assure compliance with any resulting waste reduction and prevention requirements.

4 For dredged material and sewage sludge, the goal of waste management should be to identify and control the sources of contamination. This should be achieved through implementation of waste prevention strategies and requires collaboration between the relevant local and national agencies involved with the control of point and non- point sources of pollution. Until this objective is met, the problems of contaminated dredged material may be addressed by using disposal management techniques at sea or on land.

.๓ ความเป็นไปได้ในการใช้เทคนิคต่อไปนี้ในการลดหรือป้องกันการเกิดวัสดุเหลือใช้

.๑ การปรับเปลี่ยนผลิตภัณฑ์

.๒ เทคโนโลยีการผลิตที่สะอาด

.๓ การปรับปรุงผลิตภัณฑ์

.๔ การใช้ปัจจัยทดแทน

.๕ การผลิตโดยใช้ระบบรีไซเคิลแบบปิดตามจุดงาน

๓ โดยทั่วไป หากผลการตรวจติดตามแสดงว่ายังมีโอกาสสำหรับการป้องกันการเกิดวัสดุเหลือใช้ ผู้ร้องควรกำหนดและนำยุทธศาสตร์การป้องกันการเกิดวัสดุเหลือใช้มาใช้ โดยร่วมมือกับหน่วยงานระดับชาติและระดับท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง ซึ่งรวมเป้าหมายเฉพาะการลดการเกิดวัสดุเหลือใช้และการจัดให้มีการตรวจติดตามการป้องกันการเกิดวัสดุเหลือใช้เพิ่มเติมเพื่อประกันว่าจะสามารถบรรลุเป้าหมายในการออกหรือการต่อใบอนุญาต จะต้องมั่นใจว่าเป็นไปตามข้อกำหนดว่าด้วยการลดและการป้องกันการเกิดวัสดุเหลือใช้

๔ สำหรับภาคตะกอนน้ำเสียและวัสดุที่ขุดลอก เป้าหมายของการจัดการวัสดุเหลือใช้ควรเป็นไปเพื่อการค้นหาและควบคุมแหล่งกำเนิดการปนเปื้อน ซึ่งจะบรรลุโดยการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์การป้องกันการเกิดวัสดุเหลือใช้ และจำเป็นต้องร่วมมือกับหน่วยงานระดับชาติและระดับท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมแหล่งกำเนิดมลภาวะที่ไม่แน่นอนและแน่นอน จนกว่าจะบรรลุเป้าหมายนี้ ปัญหาภาคตะกอนน้ำเสียปนเปื้อนอาจแก้ไขโดยใช้เทคนิคการบริหารการกำจัดวัสดุเหลือใช้ในทะเลหรือทางบก

CONSIDERATION OF WASTE MANAGEMENT OPTIONS

5 Applications to dump wastes or other matter shall demonstrate that appropriate consideration has been given to the following hierarchy of waste management options, which implies an order of increasing environmental impact:

.1 re-use;

.2 off-site recycling;

.3 destruction of hazardous constituents;

.4 treatment to reduce or remove the hazardous constituents; and

.5 disposal on land, into air and in water.

6 A permit to dump wastes or other matter shall be refused if the permitting authority determines that appropriate opportunities exist to re-use, recycle or treat the waste without undue risks to human health or the environment or disproportionate costs. The practical availability of other means of disposal should be considered in the light of a comparative risk assessment involving both dumping and the alternatives.

การพิจารณาทางเลือกในการจัดการวัสดุเหลือใช้

๕ การยื่นขออนุญาตทิ้งวัสดุเหลือใช้หรือวัสดุอื่นต้องแสดงให้เห็นว่า ได้มีการพิจารณาถึงทางเลือกการจัดการวัสดุเหลือใช้ตามลำดับชั้น โดยแสดงถึงลำดับของผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่เพิ่มขึ้น

.๑ การนำมาใช้อีก

.๒ การนำมาใช้ใหม่นอกสถานที่

.๓ การทำลายส่วนประกอบที่เป็นอันตราย

.๔ การบำบัดเพื่อลดหรือกำจัดส่วนประกอบที่เป็นอันตราย และ

.๕ การกำจัดบนดิน ในอากาศ และในน้ำ

๖ ใบอนุญาตเพื่อทิ้งวัสดุเหลือใช้หรือวัสดุอย่างอื่นจะถูกปฏิเสธ หากหน่วยงานที่อนุญาตกำหนดว่ามีโอกาสในการนำกลับมาใช้ รีไซเคิล หรือการบำบัดวัสดุเหลือใช้โดยปราศจากความเสี่ยงที่ไม่เหมาะสม ต่อสุขภาพมนุษย์ หรือสิ่งแวดล้อม หรือค่าใช้จ่ายที่ไม่สมส่วน วิธีการทิ้ง แบบอื่นที่มีอยู่ควรได้รับการพิจารณา โดยคำนึงถึงการประเมินเปรียบเทียบ ความเสี่ยงที่เกี่ยวกับการนำไปทิ้งและทางเลือกที่มี

CHEMICAL, PHYSICAL AND BIOLOGICAL PROPERTIES

7 A detailed description and characterization of the waste is an essential precondition for the consideration of alternatives and the basis for a decision as to whether a waste may be dumped. If a waste is so poorly characterized that proper assessment cannot be made of its potential impacts on human health and the environment, that waste shall not be dumped.

8 Characterization of the wastes and their constituents shall take into account:

- .1 origin, total amount, form and average composition;
- .2 properties: physical, chemical, biochemical and biological;
- .3 toxicity;
- .4 persistence: physical, chemical and biological; and
- .5 accumulation and biotransformation in biological materials or sediments.

คุณสมบัติทางเคมี กายภาพ และชีวภาพ

๗ รายละเอียดและการจำแนกวัสดุเหลือใช้เป็นเรื่องที่สำคัญก่อนการพิจารณาทางเลือกและเป็นพื้นฐานสำหรับการตัดสินใจว่าควรทิ้งวัสดุเหลือใช้หรือไม่ หากวัสดุเหลือใช้จัดไว้ไม่ถูกต้องขนาดที่ไม่สามารถประเมินผลกระทบต่อสุขภาพมนุษย์และสิ่งแวดล้อมได้อย่างเหมาะสม วัสดุเหลือใช้นั้นจะไม่ถูกนำไปทิ้ง

๘ การวิเคราะห์ลักษณะวัสดุเหลือใช้และองค์ประกอบของวัสดุเหลือใช้จะคำนึงถึง

- .๑ แหล่งกำเนิด ปริมาณทั้งหมด รูปแบบ และส่วนประกอบโดยเฉลี่ย
- .๒ คุณสมบัติ กายภาพ เคมี เคมีชีวภาพและชีวภาพ
- .๓ ความเป็นพิษ
- .๔ การตกค้าง: กายภาพ เคมีและชีวภาพ และ
- .๕ การสะสมและการเปลี่ยนแปลงทางชีวภาพในวัสดุชีวภาพ

หรือ ตะกอน

ACTION LIST

9 Each Contracting Party shall develop a national Action List to provide a mechanism for screening candidate wastes and their constituents on the basis of their potential effects on human health and the marine environment. In selecting substances for consideration in an Action List, priority shall be given to toxic, persistent and bioaccumulative substances from anthropogenic sources (e.g., cadmium, mercury, organohalogens, petroleum hydrocarbons, and, whenever relevant, arsenic, lead, copper, zinc, beryllium, chromium, nickel and vanadium, organosilicon compounds, cyanides, fluorides and pesticides or their by-products other than organohalogens). An Action List can also be used as a trigger mechanism for further waste prevention considerations.

10 An Action List shall specify an upper level and may also specify a lower level. The upper level should be set so as to avoid acute or chronic effects on human health or on sensitive marine organisms representative of the marine ecosystem. Application of an Action List will result in three possible categories of waste:

รายการในการดำเนินงาน

๙ รัฐภาคีแต่ละฝ่ายจะกำหนดรายการในการดำเนินงานระดับชาติ เพื่อสร้างกลไกคัดเลือกว่าวัสดุเหลือใช้และส่วนประกอบที่ได้รับการพิจารณา โดยคำนึงถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อสุขภาพมนุษย์และสิ่งแวดล้อมทางทะเล ในการเลือกสารเพื่อพิจารณาในรายการในการดำเนินงาน ควรให้ความสำคัญกับสารที่เป็นพิษ สารตกค้างและ สารที่มีการสะสมด้านชีวภาพจากแหล่งกำเนิดที่เกิดจากกิจกรรมของมนุษย์ (เช่น แคดเมียม ปรอท ฮาโลเจนอินทรีย์ ปีโตรเลียม ไฮโดรคาร์บอน ตะกั่ว ทองแดง สังกะสี เบริลเลียม โครเมียม นิกเกิล วานาเดียม สารประกอบอินทรีย์ซิลิโคน ไซยาไนต์ ไซยาไนต์ ฟลูออรีน ยาฆ่าแมลง หรือผลผลิตพลอยได้นอกจาก สารประกอบฮาโลเจนอินทรีย์) รายการในการดำเนินงาน อาจใช้เป็นกลไกเพื่อกระตุ้นการพิจารณาการป้องกันวัสดุเหลือใช้เพิ่มเติม

๑๐ รายการการดำเนินงานจะกำหนดระดับสูงสุดและระดับต่ำสุด ระดับสูงสุดควรกำหนดไว้เพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบฉับพลันหรือเรื้อรังต่อสุขภาพมนุษย์หรือต่อสิ่งมีชีวิตทางทะเลที่อ่อนไหวซึ่งเป็นส่วนสำคัญของระบบนิเวศทางทะเล การใช้รายการการดำเนินงานอาจทำให้เกิดวัสดุเหลือใช้สามประเภทที่เป็นไปได้:

.1 wastes which contain specified substances, or which cause biological responses, exceeding the relevant upper level shall not be dumped, unless made acceptable for dumping through the use of management techniques or processes;

.2 wastes which contain specified substances, or which cause biological responses, below the relevant lower levels should be considered to be of little environmental concern in relation to dumping; and

.3 wastes which contain specified substances, or which cause biological responses, below the upper level but above the lower level require more detailed assessment before their suitability for dumping can be determined.

DUMP-SITE SELECTION

11 Information required to select a dump-site shall include:

.1 physical, chemical and biological characteristics of the water-column and the seabed;

.2 location of amenities, values and other uses of the sea in the area under consideration;

.3 assessment of the constituent fluxes associated with dumping in relation to existing fluxes of substances in the marine environment; and

.4 economic and operational feasibility.

.๑ วัสดุเหลือใช้ซึ่งมีสารที่ระบู่ไวหรือทำให้เกิดปฏิกิริยาทางชีวภาพ
เกินระดับสูงสุดจะไม่ถูกนำไปทิ้ง เว้นแต่ทำให้สามารถทิ้งได้ผ่านเทคนิค
หรือขั้นตอนการจัดการ

.๒ วัสดุเหลือใช้ที่มีสารที่ระบู่ไวหรือทำให้เกิดปฏิกิริยาทางชีวภาพ
ต่ำกว่าระดับที่ต่ำกว่าที่เกี่ยวข้อง ควรพิจารณาให้หน้าเป็นกังวลต่อสิ่งแวดล้อม
ในการนำไปทิ้ง และ

.๓ วัสดุเหลือใช้ที่มีสารที่ระบู่ไวหรือทำให้เกิดปฏิกิริยาทางชีวภาพ
ต่ำกว่าระดับสูงสุดแต่สูงกว่าระดับต่ำสุด จะจำเป็นต้องมีการประเมินอย่าง
ละเอียดก่อนกำหนดความเหมาะสมในการนำไปทิ้ง

การเลือกสถานที่ทิ้ง

๑๑ ข้อมูลที่จำเป็นสำหรับการเลือกสถานที่ทิ้งประกอบไปด้วย

.๑ ลักษณะเฉพาะทางกายภาพ เคมี และชีวภาพของห้วงน้ำและ
พื้นทะเล

.๒ ที่ตั้งของสิ่งอำนวยความสะดวก คุณค่า และการใช้ทะเลในพื้นที่
ที่กำลังพิจารณา

.๓ การประเมินการเคลื่อนที่ของสารประกอบที่เกี่ยวข้องกับการทิ้ง
เมื่อเทียบกับการไหลของสารที่มีอยู่ในสิ่งแวดล้อมทางทะเล และ

.๔ ความเป็นไปได้ทางด้านเศรษฐกิจและการดำเนินการ

ASSESSMENT OF POTENTIAL EFFECTS

12 Assessment of potential effects should lead to a concise statement of the expected consequences of the sea or land disposal options, i.e., the "Impact Hypothesis". It provides a basis for deciding whether to approve or reject the proposed disposal option and for defining environmental monitoring requirements.

13 The assessment for dumping should integrate information on waste characteristics, conditions at the proposed dump-site(s), fluxes, and proposed disposal techniques and specify the potential effects on human health, living resources, amenities and other legitimate uses of the sea. It should define the nature, temporal and spatial scales and duration of expected impacts based on reasonably conservative assumptions.

14 An analysis of each disposal option should be considered in the light of a comparative assessment of the following concerns: human health risks, environmental costs, hazards, (including accidents), economics and exclusion of future uses. If this assessment reveals that adequate information is not available to determine the likely effects of the proposed disposal option then this option should not be considered further. In addition, if the interpretation of the comparative assessment shows the dumping option to be less preferable, a permit for dumping should not be given.

การประเมินผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น

๑๒ การประเมินผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นควรนำไปสู่ข้อสรุปที่ชัดเจนเกี่ยวกับผลที่คาดว่าจะตามมาของการทิ้งในทะเลหรือบนบก เช่น “ข้อสมมุติฐานด้านผลกระทบ” การประเมินนี้จะเป็นพื้นฐานให้ตัดสินว่าจะเห็นชอบหรือปฏิเสธแนวทางในการกำจัดที่เสนอมารวมและเพื่อกำหนดข้อกำหนดเกี่ยวกับการติดตามตรวจสอบด้านสิ่งแวดล้อม

๑๓ การประเมินผลกระทบที่ควรรวบรวมข้อมูลด้านลักษณะของวัสดุเหลือใช้ สภาพของสถานที่ทิ้งที่ถูกเสนอ การเคลื่อนที่และเทคนิคการกำจัด และระบุผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อสุขภาพของมนุษย์ ทรัพยากรที่มีชีวิต ความเจริญหูเจริญตาและการใช้ทะเลอย่างอื่นด้วยความชอบธรรม การประเมินควรกำหนดประเภท เวลา สถานที่ และระยะเวลาของผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น โดยตั้งอยู่บนข้อสมมุติฐานที่อาจเป็นไปได้มากที่สุด

๑๔ การวิเคราะห์ทางเลือกการกำจัดควรได้รับการพิจารณาโดยคำนึงถึงการประเมินเชิงเปรียบเทียบของความกังวลต่อไปนี้ ความเสี่ยงต่อสุขภาพของมนุษย์ ความเสียหายทางสิ่งแวดล้อม อันตราย (รวมถึงอุบัติเหตุ) เศรษฐกิจและการไม่ได้ใช้ประโยชน์ในอนาคต หากการประเมินนี้แสดงให้เห็นว่าไม่มีข้อมูลที่เพียงพอในการ กำหนดผลกระทบจากการทิ้งแนวทางดังกล่าวก็ไม่ควรได้รับการพิจารณาอีกต่อไป นอกจากนี้ หากผลการศึกษาเชิงเปรียบเทียบแสดงให้เห็นว่าการทิ้งเป็นทางเลือกที่มีความเหมาะสมน้อยกว่า ก็ไม่ควรออกไปอนุญาตสำหรับการทิ้ง

15 Each assessment should conclude with a statement supporting a decision to issue or refuse a permit for dumping.

MONITORING

16 Monitoring is used to verify that permit conditions are met - compliance monitoring - and that the assumptions made during the permit review and site selection process were correct and sufficient to protect the environment and human health-field monitoring. It is essential that such monitoring programmes have clearly defined objectives.

PERMIT AND PERMIT CONDITIONS

17 A decision to issue a permit should only be made if all impact evaluations are completed and the monitoring requirements are determined. The provisions of the permit shall ensure, as far as practicable, that environmental disturbance and detriment are minimized and the benefits maximized. Any permit issued shall contain data and information specifying:

- .1 the types and sources of materials to be dumped;
- .2 the location of the dump-site(s);
- .3 the method of dumping; and
- .4 monitoring and reporting requirements.

๑๕ การประเมินแต่ละครั้งควรให้เหตุผลสนับสนุนการตัดสินใจว่าจะออกหรือปฏิเสธการออกใบอนุญาตให้ทั้ง

การติดตามตรวจสอบ

๑๖ การติดตามตรวจสอบใช้เพื่อตรวจสอบว่าเงื่อนไขใบอนุญาตได้รับการปฏิบัติตาม - การติดตามตรวจสอบการปฏิบัติตาม - และสมมุติฐานที่เกิดขึ้นระหว่างการทบทวนใบอนุญาตและขั้นตอนการเลือกสถานที่ที่มีความถูกต้องและเพียงพอต่อการปกป้องสิ่งแวดล้อมและสุขภาพมนุษย์ - การติดตามตรวจสอบในพื้นที่ที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่เป้าหมายของโปรแกรมการติดตามตรวจสอบมีความกระจ่างชัดเจน

ใบอนุญาตและเงื่อนไขใบอนุญาต

๑๗ การตัดสินใจออกใบอนุญาตควรทำต่อเมื่อได้ดำเนินการประเมินผลกระทบทั้งปวงเสร็จสิ้น และได้วางข้อกำหนดในการติดตามตรวจสอบ บทบัญญัติของใบอนุญาตจะประกันเท่าที่เป็นไปได้ในทางปฏิบัติว่าจะลดการรบกวนทางสิ่งแวดล้อมและผลเสียในระดับที่สูงที่สุด ในขณะที่เพิ่มผลประโยชน์สูงสุด โดยใบอนุญาตใดที่ออกให้จะต้องมีข้อมูลที่ระบุสิ่งต่อไปนี้

- ๑ ประเภทและแหล่งกำเนิดวัตถุพิษที่จะนำไปทิ้ง
- ๒ ที่ตั้งของสถานที่ทิ้ง
- ๓ วิธีการทิ้ง และ
- ๔ ข้อกำหนดการติดตามตรวจสอบและการรายงาน

18 Permits should be reviewed at regular intervals, taking into account the results of monitoring and the objectives of monitoring programmes. Review of monitoring results will indicate whether field programmes need to be continued, revised or terminated and will contribute to informed decisions regarding the continuance, modification or revocation of permits. This provides an important feedback mechanism for the protection of human health and the marine environment.

ANNEX 3

ARBITRAL PROCEDURE

Article 1

1 An Arbitral Tribunal (hereinafter referred to as the "Tribunal") shall be established upon the request of a Contracting Party addressed to another Contracting Party in application of article 16 of this Protocol. The request for arbitration shall consist of a statement of the case together with any supporting documents.

2 The requesting Contracting Party shall inform the Secretary-General of

.1 its request for arbitration: and

.2 the provisions of this Protocol the interpretation or application of which is, 'in its opinion, the subject of disagreement.

3 The Secretary-General shall transmit this information to all Contracting States

๑๘ ควรทบทวนตรวจสอบใบอนุญาตอย่างสม่ำเสมอโดยคำนึงถึงผลลัพธ์ การติดตามตรวจสอบและวัตถุประสงค์ของการทบทวนตรวจสอบโครงการ การทบทวนผลลัพธ์จากการติดตามตรวจสอบจะบ่งชี้ว่าโครงการในพื้นที่ จำเป็นต้องดำเนินต่อไป เปลี่ยนแปลง หรือสิ้นสุดลงหรือไม่ และจะช่วยให้ มีการตัดสินใจอย่างรอบคอบในเรื่องที่เกี่ยวกับการดำเนินต่อไป การเปลี่ยนแปลง การเพิกถอนใบอนุญาต สิ่งนี้เป็นกลไกประเมินที่สำคัญ เพื่อปกป้องสุขภาพมนุษย์และสิ่งแวดล้อมทางทะเล

ภาคผนวก ๓

กระบวนการอนุญาตไต่ตุลาการ

ข้อ ๑

๑ คณะอนุญาโตตุลาการ (ซึ่งต่อไปจะเรียกว่า “คณะอนุญาโตตุลาการ”) จะจัดตั้งขึ้นเมื่อรัฐภาคีฝ่ายหนึ่งร้องขอไปยังรัฐภาคีอีกฝ่ายหนึ่งตามการใช้ ข้อ ๑๖ ของพิธีสารนี้ ซึ่งคำร้องขอใช้อุญาโตตุลาการจะประกอบไปด้วย คำแถลงคดีพร้อมเอกสารประกอบ

๒ รัฐภาคีผู้ร้องขอจะแจ้งให้เลขาธิการทราบถึง

.๑ คำร้องขอการอนุญาตไต่ตุลาการ และ

.๒ การตีความหรือการบังคับใช้บทบัญญัติของพิธีสารนี้ซึ่งเป็นเรื่อง ที่มีข้อขัดแย้ง

๓ เลขาธิการจะส่งข้อมูลนี้ให้รัฐภาคีทั้งหมด

Article 2

- 1 The Tribunal shall consist of a single arbitrator if so agreed between the parties to the dispute within 30 days from the date of receipt of the request for arbitration.
2. In the case of the death, disability or default of the arbitrator, the parties to a dispute may agree upon a replacement within 30 days of such death, disability or default.

Article 3

- 1 Where the parties to a dispute do not agree upon a Tribunal in accordance with article 2 of this Annex. the Tribunal shall consist of three members:
 - .1 one arbitrator nominated by each party to the dispute;
 - and
 - .2 a third arbitrator who shall be nominated by agreement between the two first named and who shall act as its Chairman.
- 2 If the Chairman of a Tribunal is not nominated within 30 days of nomination of the second arbitrator. the parties to a dispute shall. upon the request of one party, submit to the Secretary General within a further period of 30 days an agreed list of qualified persons. The Secretary- General shall select the Chairman from such list as soon as possible. He shall not select a Chairman who is or has been a national of one party to the dispute except with the consent of the other party to the dispute.

ข้อ ๒

๑ คณะอนุญาโตตุลาการจะประกอบไปด้วยสมาชิกหนึ่งท่านหากคู่ภาคีที่มีกรณีพิพาทเห็นชอบตามนั้นภายใน ๓๐ วัน นับจากวันที่ได้รับคำร้องขอสำหรับการอนุญาโตตุลาการ

๒ ในกรณีที่มีการตาย ความพิการ หรือการขาดนัดของอนุญาโตตุลาการ คู่ภาคีที่มีกรณีพิพาทอาจตกลงหาผู้แทนภายใน ๓๐ วันนับจากวันที่มีการตาย ความพิการ หรือการขาดนัด

ข้อ ๓

๑ ในกรณี ที่ คู่ภาคี ที่มี กรณี พิพาท ไม่ เห็น ชอบ ต่อ การ จัด ตั้ง คณะอนุญาโตตุลาการ ตามข้อ ๒ ของพิธีสารนี้ คณะอนุญาโตตุลาการ จะประกอบไปด้วยสมาชิกสามท่าน โดย

.๑ คู่ภาคีที่มีกรณีพิพาทแต่ละฝ่ายเสนอชื่ออนุญาโตตุลาการ หนึ่งท่าน และ

.๒ อนุญาโตตุลาการที่สามซึ่งจะทำหน้าที่เป็นประธานและถูกเสนอชื่อโดยการตกลงกันระหว่างสมาชิกสองท่านที่ได้รับการแต่งตั้งแล้ว

๒ หากประธานอนุญาโตตุลาการไม่ได้รับการเสนอชื่อภายใน ๓๐ วัน นับแต่การเสนอชื่อของอนุญาโตตุลาการท่านที่สอง เมื่อได้รับการร้องขอ จากคู่ภาคีฝ่ายหนึ่ง คู่ภาคีอีกฝ่ายที่มีกรณีพิพาทจะเสนอรายชื่อที่ได้ตกลงกันแล้วของบุคคลที่มีคุณสมบัติเหมาะสมให้แก่เลขาธิการ โดยเลขาธิการ จะเลือกประธาน จากรายชื่อดังกล่าวโดยเร็วที่สุด ทั้งนี้ เลขาธิการจะไม่เลือกประธานผู้ซึ่งมีสัญชาติหรือเคยได้สัญชาติของคู่ภาคีที่มีกรณีพิพาท เว้นแต่ได้รับการยินยอมจากคู่ภาคีอีกฝ่ายหนึ่งที่มีกรณีพิพาท

3 If one party to a dispute falls to nominate an arbitrator as provided in paragraph 1.1 within 60 days from the date of receipt of the request for arbitration, the other party may request the submission to the Secretary-General within a period of 30 days of an agreed list of qualified persons. The Secretary-General shall select the Chairman of the Tribunal from such list as soon as possible. The Chairman shall then request the party which has not nominated an arbitrator to do so. If this party does not nominate an arbitrator within 15 days of such request, the Secretary-General shall, upon request of the Chairman, nominate the arbitrator from the agreed list of qualified persons.

4 In the case of the death, disability or default of an arbitrator, the party to the dispute who nominated him shall nominate a replacement within 30 days of such death, disability or default. If the party does not nominate a replacement, the arbitration shall proceed with the remaining arbitrators. In the case of the death, disability or default of the Chairman, a replacement shall be nominated in accordance with the provision of paragraphs 1.2 and 2 within 90 days of such death, disability or default.

๓ หากคู่ภาคีฝ่ายหนึ่งที่มีกรณีพิพาทไม่สามารถเสนอรายชื่ออนุญาโตตุลาการตามย่อหน้า ๑.๑ ภายใน ๖๐ วันนับจากวันที่ได้รับคำร้องขอการใช้อนุญาโตตุลาการ คู่ภาคีอีกฝ่ายหนึ่งอาจร้องขอให้เสนอรายชื่อที่ได้ตกลงกันแล้วของบุคคลที่มีคุณสมบัติเหมาะสมแก่เลขาธิการภายใน ๓๐ วัน เลขาธิการจะเลือกประธานจากรายชื่อดังกล่าวโดยเร็วที่สุด ประธานจะร้องขอให้คู่ภาคีฝ่ายที่ยังไม่ได้แต่งตั้งอนุญาโตตุลาการให้ดำเนินการแต่งตั้ง ทั้งนี้ หากคู่ภาคีฝ่ายนี้ไม่แต่งตั้งอนุญาโตตุลาการภายใน ๑๕ วัน นับจากวันที่มีการร้องขอ เลขาธิการจะแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการจากรายชื่อที่ได้ตกลงกันแล้วโดยเลือกบุคคลที่มีคุณสมบัติเหมาะสม

๔ ในกรณีที่มีการตาย ความพิการ หรือการขาดนัดของอนุญาโตตุลาการ คู่ภาคีที่มีกรณีพิพาทอาจตกลงหาผู้แทนภายใน ๓๐ วันนับจากวันที่มีการตาย ความพิการหรือการขาดนัด หากคู่ภาคีไม่เสนอชื่อผู้แทน กระบวนการอนุญาโตตุลาการจะเริ่มโดยมีอนุญาโตตุลาการที่เหลืออยู่ในกรณีที่มีการตาย ความพิการหรือการขาดนัดของประธาน ผู้แทนจะถูกแต่งตั้งตามบทบัญญัติในวรรค ๑.๒ และ ๒ ภายใน ๙๐ วันนับจากวันที่มีการตาย ความพิการ หรือการขาดนัดดังกล่าว

5 A list of arbitrators shall be maintained by the Secretary-General and composed of qualified persons nominated by the Contracting Parties. Each Contracting Party may designate for inclusion in the list four persons who shall not necessarily be its nationals. If the parties to the dispute have failed within the specified time limits to submit to the Secretary-General an agreed list of qualified persons as provided for in paragraphs 2, 3 and 4, the Secretary-General shall select from the list maintained by him the arbitrator or arbitrators not yet nominated.

Article 4

The Tribunal may hear and determine counter-claims arising directly out of the subject matter of the dispute.

Article 5

Each party to the dispute shall be responsible for the costs entailed by the preparation of its own case. The remuneration of the members of the Tribunal and of all general expenses incurred by the arbitration shall be become equally by the parties to the dispute. The Tribunal shall keep a record of all its expenses and shall furnish a final statement thereof to the parties.

๕ เลขานุการจะเก็บรักษารายชื่ออนุญาตตุลาการซึ่งประกอบไปด้วยบุคคลที่มีคุณสมบัติซึ่งแต่งตั้งโดยรัฐภาคี โดยรัฐภาคีแต่ละฝ่ายอาจเลือกบุคคลสี่คนเพิ่มในรายชื่อที่อาจไม่ได้เป็นคนชาติเดียวกัน หากคู่ภาคีที่มีกรณีพิพาทไม่ได้เสนอรายชื่อที่ได้ตกลงกันแล้วของบุคคลที่มีคุณสมบัติเหมาะสมแก่เลขานุการภายในระยะเวลาที่กำหนดในวรรค ๒, ๓ และ ๔ เลขานุการจะเลือกอนุญาตตุลาการหนึ่งคนหรือหลายคนจากรายชื่อที่มีอยู่ที่ยังไม่ได้รับการแต่งตั้ง

ข้อ ๔

คณะอนุญาตตุลาการอาจจะรับฟังและพิจารณาการโต้แย้งอ้างสิทธิที่เกิดขึ้นโดยตรงจากประเด็นข้อพิพาท

ข้อ ๕

คู่ภาคีที่มีกรณีพิพาทแต่ละฝ่ายจะรับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการเตรียมคดีของตน แต่ค่าตอบแทนสำหรับสมาชิกอนุญาตตุลาการและค่าใช้จ่ายทั่วไปที่เกิดจากกระบวนการอนุญาตตุลาการจะรับผิดชอบร่วมกันโดยคู่ภาคีที่มีกรณีพิพาทอย่างเท่าเทียม โดยคณะอนุญาตตุลาการจะเก็บรายการค่าใช้จ่ายทั้งหมดและจะจัดทำรายงานสุดท้ายและมอบให้แก่คู่ภาคี

Article 6

Any Contracting Party which has an interest of a legal nature which may be affected by the decision in the case may after giving written notice to the parties to the dispute which have originally initiated the procedure, intervene in the arbitration procedure with the consent of the Tribunal and at its own expense. Any such intervenor shall have the right to present evidence, briefs and oral argument on the matters giving rise to its intervention, in accordance with procedures established pursuant to article 7 of this Annex, but shall have no rights with respect to the composition of the Tribunal.

Article 7

A Tribunal established under the provisions of this Annex shall decide its own rules of procedure

Article 8

1. Unless a Tribunal consists of a single arbitrator, decisions of the Tribunal as to its procedure, its place of meeting, and any question related to the dispute laid before it, shall be taken by majority vote of its members. However, the absence or abstention of any member of the Tribunal who was nominated by a party to the dispute shall not constitute an impediment to the Tribunal reaching a decision. In case of equal voting, the vote of the Chairman shall be decisive.

ข้อ ๖

รัฐภาคีใดที่มีส่วนได้เสียในแง่กฎหมายเกี่ยวกับประเด็นข้อพิพาทซึ่งอาจได้รับผลกระทบจากคำชี้ขาดในคดี อาจเข้าร่วมในกระบวนการพิจารณาคดี ภายหลังจากที่ได้แจ้งคู่ภาคีเป็นลายลักษณ์อักษรโดยความยินยอมของ คณะอนุญาโตตุลาการและจะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่าย ผู้ที่เข้าร่วมดังกล่าว จะมีสิทธิในการนำเสนอหลักฐาน คำชี้แจง และข้อโต้แย้งในประเด็นที่เป็น เหตุแห่งการเข้าร่วมของบุคคลนั้นตามวิธีการขั้นตอนที่กำหนดตามข้อ ๗ ของภาคผนวกนี้ แต่จะไม่มีสิทธิในเรื่ององค์ประกอบของ คณะ อนุญาโตตุลาการ

ข้อ ๗

คณะอนุญาโตตุลาการที่แต่งตั้งขึ้นตามบทบัญญัติในภาคผนวกนี้ จะกำหนด หลักเกณฑ์กระบวนการพิจารณาของตน

ข้อ ๘

๑ เว้นแต่จะเป็นกรณีมีอนุญาโตตุลาการท่านเดียว คำชี้ขาดของ อนุญาโตตุลาการในเรื่องกระบวนการ สถานที่นัดพบ และคำถามใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับข้อพิพาทจะตัดสินโดยใช้คะแนนเสียงข้างมากของสมาชิก อย่างไรก็ตาม การที่สมาชิกท่านใดของอนุญาโตตุลาการที่แต่งตั้งขึ้นโดยคู่ภาคี ที่มีกรณีพิพาทไม่อยู่หรืองดออกเสียงจะไม่เป็นอุปสรรคต่ออนุญาโตตุลาการ ในการชี้ขาด ในกรณีที่มีคะแนนเสียงเท่ากัน คะแนนเสียงของประธานจะถือเป็นเด็ดขาด

2. The parties to the dispute shall facilitate the work of the Tribunal and in particular shall, in accordance with their legislation and using all means at their disposal:

.1 provide the Tribunal with a necessary documents and information; and

.2 enable the Tribunal to enter their territory, to hear witnesses or experts, and to visit the scene.

3. The failure of a party to the dispute to comply with the provisions of paragraph 2 shall not preclude the Tribunal from reaching a decision and rendering an award.

Article 9

The Tribunal shall render its award within five months from the time it is established unless it finds it necessary to extend that time limit for a period not to exceed five months. The award of the Tribunal shall be accompanied by a statement of reasons for the decision. It shall be final and without appeal and shall be communicated to the Secretary-General who shall inform the Contracting Parties. The parties to the dispute shall immediately comply with the award.

๒ คู่ภาคีที่มีกรณีพิพาทจะอำนวยความสะดวกแก่การทำงานของ คณะอนุญาโตตุลาการโดยเฉพาะ จะดำเนินการต่อไปนี้ให้สอดคล้อง กับกฎหมายและใช้ทุกวิธีที่มีอยู่เพื่อ

.๑ จัดหาเอกสารและข้อมูลที่จำเป็นทั้งหมดให้แก่คณะอนุญาโตตุลาการ

.๒ อำนวยความสะดวกให้แก่คณะอนุญาโตตุลาการเข้าประเทศ ของตนเพื่อสืบพยานหรือผู้เชี่ยวชาญและเยี่ยมเยียนสถานที่

๓ การที่คู่ภาคีฝ่ายหนึ่งไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติในวรรค ๒ จะไม่ทำ ให้คณะอนุญาโตตุลาการไม่สามารถตัดสินชี้ขาดคดีได้

ข้อ ๙

คณะอนุญาโตตุลาการจะมีคำชี้ขาดภายในห้าเดือนนับตั้งแต่วันที่ได้มีการ จัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการ เว้นแต่ว่าอนุญาโตตุลาการเห็นว่ามีความ จำเป็นต้องขยายเวลาโดยจะไม่เกินห้าเดือน คำชี้ขาดของ คณะอนุญาโตตุลาการต้องประกอบด้วยเหตุผลประกอบคำชี้ขาดโดยให้ถือเป็น ที่สุดและไม่สามารถอุทธรณ์ และจะแจ้งให้เลขาธิการทราบเพื่อแจ้งต่อ รัฐภาคี โดยคู่ภาคีที่มีกรณีพิพาทต้องปฏิบัติตามคำชี้ขาดในทันที

